

www.e-vsudybyl.cz

všudybyl

druhé
vydání
2015

ŠŤASTNÉ TÝDNY
pro nákup letní dovolené

EXIM *tours*

V rámci akce Šťastné týdny s EXIM TOURS platí ve vybraných hotelech velmi speciální ceny. Na zájezdy zakoupené v rámci této akce poskytujeme garanci ceny. Více informací na

www.eximtours.cz

časopis na podporu cestovního ruchu

NEJŠIRŠÍ NABÍDKA
POZNÁVACÍCH ZÁJEZDŮ
NA ČESKÉM TRHU

**Kanada
USA**

Čína

ESO travel a.s.

Korunovační 22, 170 00 Praha 7

tel.: 233 377 711, fax: 233 377 716

Klientská centra:

Korunovační 22
170 00 Praha 7
tel.: 233 377 711
info@esotravel.cz

Revoluční 13
110 00 Praha 1
tel.: 222 316 994
revolucni@esotravel.cz

Josefská 9
602 00 Brno
tel.: 533 400 045
brno@esotravel.cz

Masarykovo nám. 14
702 00 Ostrava
tel.: 596 121 662
ostrava@esotravel.cz

- City center location in Prague 1 district
- Walking distance to all historical sights
- Next to the Subway stations
Namesti Republiky and Florenc
- 14km from Prague International Airport
- Underground parking

Na Poříčí 42, 110 00 Prague 1, CZ
Tel.: +420 226 295 111
reservation@hotel-grandior.cz
www.hotel-grandior.cz.

- 293 guest rooms total
254 Superior rooms
19 Deluxe rooms
20 Deluxe suites
- Conference center with 13 meeting rooms
515 participants, Theatre set up
300 participants, Classroom set up
- Free WiFi
- 2 hotel restaurants (420 seats) + Lobby bar

Na Florenci 29
110 00 Prague 1, CZ
Tel.: +420 227 279 111
reservation@hotel-elephant.cz
www.hotel-elephant.cz

- 100 guest rooms total
80 Superior rooms
20 Deluxe rooms
- Conference center with 13 meeting rooms
515 participants, Theatre set up
300 participants, Classroom set up
- Free WiFi
- 2 hotel restaurants (420 seats) + Lobby bar

GRAND MAJESTIC PRAGUE

Truhlářská 16, 110 00 Prague 1, CZ
Tel.: +420 211 159 100
reservation@hotel-grandmajestic.cz
www.hotel-grandmajestic.cz

- 196 guest rooms total
190 Superior design rooms
6 Design Suites
- 7 meeting rooms
289 participants, Theatre set up
140 participants, Classroom set up
- Hotel restaurant (130 seats) + Lobby bar

Zemědělská fakulta Faculty of Agriculture

Zemědělská fakulta založená již v roce 1960 se stala v roce 1991 jednou ze zakládajících součástí Jihočeské univerzity a poskytuje vzdělání v celé řadě bakalářských, magisterských navazujících a doktorských programů v oblasti zemědělství, zemědělsko-potravinářského komplexu, péče o krajinu a zájmové organismy.

Výukové prostory jsou soustředěny v univerzitním kampusu na západním okraji města s výbornou dosažitelností centra i řadou možností sportovních a volnočasových aktivit. V kampusu se nacházejí rovněž všechny ubytovací a stravovací kapacity.

Nabízíme ve tříletých bakalářských a dvouletých navazujících magisterských studijních programech tyto obory:

Bakalářské obory:

Agroekologie (P+K)
Agropodnikání (P+K)
Biologie a ochrana zájmových organismů (P+K)
Pozemkové úpravy a převody nemovitostí (P)
Trvale udržitelné systémy hospodaření v krajině (P+K)
Zemědělská technika, obchod, servis a služby (P)
Zemědělské biotechnologie (P)
Zemědělství (P)
Zootechnika (P+K)

Navazující magisterské obory:

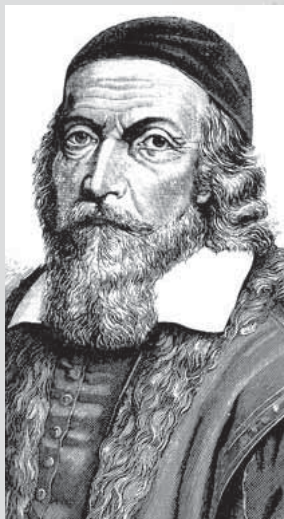
Agroekologie (P+K)
Agropodnikání (P+K)
Biologie a ochrana zájmových organismů (P+K)
Pozemkové úpravy a převody nemovitostí (P)
Zemědělské biotechnologie (P)
Zemědělské inženýrství (P)
Zootechnika (P+K)

**Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
Zemědělská fakulta**

Studentská 13, 370 05 České Budějovice
tel.: 389 032 520
e-mail: hasman@zf.jcu.cz, suchy@zf.jcu.cz
www.zf.jcu.cz

*Podrobnější informace
o oborech, přijímacím
řízení a formulář přihlášky
naleznete na
www.zf.jcu.cz*

*P – forma prezenční
K – forma kombinovaná*

Ale aj, vtom trouby zvuk zavzní, jako svolávajících se k slavnosti; a Všežvěd srozuměje, co bude, dí: „Navraťme se ještě medle, tu se bude nač podívatí.“ „I což to bude?“ dí m já. On: „Academia¹ bude korunovati ty, kteříž nad jiné byvše pilnější, vrchu umění dosáhli: ti, pravím, jiným na příklad korunování budou.“ Já tedy věc tak zvláštní viděti žádostiv jsa a houfy sbíhajících se vida, vejdu za jinými také: a aj, tu pod filozofickým nebem² jakýsi stál s papírovým sceptrum³, k němuž zprostřed houfy

některí přistupovali, svědectví vysokého umění žádajíce. On žádost jejich, že slušná⁴ jest, schváliv, poručil, aby, co umějí a nač stvrzení žádají, na cedulce poznamenané dali. I odvozovali⁵ jeden filozofie summu, jiný medicíny, jiný jurisprudentiae; měšcem přitom, aby to hladčeji šlo, podmazujíce.

Jan Amos Komenský,
Labyrint světa a ráj srdce, I. P. 1623

¹ vysoké učení, univerzita ² pod baldachýnem, tj. nebesy nad rektorským trůnem ³ žezlem ⁴ spravedlivá ⁵ dokazovali

Některí přistupovali, měšcem přitom, aby to hladčeji šlo, podmazujíce

Po téměř šesti stech letech je to jinak, takřka naruby. České střední a vysoké školy soupeří o uchazeče. Proč? Protože jejich financování se odvíjí od počtu žáků či studentů, které dokázaly nabrat. A odbourat administrativní překážky komplikující nábor zahraničních žáků a studentů, kteří si studia v Česku chtějí zaplatit? Jenomže, kam by potom přišli ti, kteří doteď jako nerozborná hráz stojí na stráž (byť jim zřejmě někdo prozradil, že už ne socialismu), kdyby to šlo hladčeji, aniž by je kdokoliv podmazával? No, přišli by... Zato Česká republika by rok co rok nepřicházela o nezanedbatelné příjmy.

Jaromír Kainc

všudybyl

Registrace: MK ČR E 10797
Vychází v nákladu 10 000 ks.
Vydavatel: PhDr. Jaromír Kainc, MBA
Redakce: Uhřetínská 2116/18,
100 00 Praha 10
mobil: +420 603 177 536
e-mail: jaromir.kainc@e-vsudybyl.cz

Grafická úprava a sazba: Layout s.r.o., Botanická 24, 602 00 Brno,
tel.: +420 603 871 550, e-mail: layout@atelierlayout.cz
Tisk: Graspo CZ, a.s.

Za obsah inzerátů, PR článků a autorská práva k nim zodpovídají jejich zadavatelé.

6	OTEVÍRAT SE ZAHRA NIČNÍM STUDENTŮM	
8	MOTIVUJÍCÍ PŘÁTELSKÉ PROSTŘEDÍ	
10	JEDINÁ VE STŘEDNÍ EVROPĚ	
11	OPENING HOTELU AXA	
12	DNES ÚSTECKÉMU KRAJI ZÁVIDÍ	
14	ZAMĚSTNAVATELÉ PREFERUJÍ NAŠE ABSOLVENTY	
15	VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY	
16	SOUZNĚNÍ TEORIE A ODBORNOSTI	
17	SOUKROMÁ STŘEDNÍ ŠKOLA JINDŘICHŮV HRADEC	
18	KONKURENČNÍ VÝHODA V SOUČINNOSTI	
20	GO + REGIONTOUR	
24	JAK ŽIJE ŠKOLA ROKU 2013	
25	KOLEJE A MENZA VE ZLÍNĚ	
26	ŠKOLA ROKU VYUČUJÍCÍ AUTOOBORY	
27	PŘEDSEDA SLAVIL 75. NAROZENINY	
28	ITF SLOVAKIATOUR 2015	
29	ZLATÝ POHÁR – PIVO 2015	
30	EVROPA ANEB JEDNOTA V RŮZNOSTI	
32	MISTR JAN HUS – 600. VÝROČÍ	
33	POČÁTKY NAŠÍ STÁTNOSTI 35	
36	PRÁVO NA VZDĚLÁNÍ	
36	NOVOMĚSTSKÝ PIVOVAR	
37	O PODNIKÁNÍ A OSOBNÍM ROZVOJI	
38	KAREL MUZIKÁŘ SLAVIL NAROZENINY	

Všudybyl fotí fotoaparátem
OLYMPUS OM-D E-M1

Univerzita Jana Amose Komenského Praha

byla založena roku 2001. Je členkou českých i mezinárodních univerzitních asociací a grémií. Má zastoupení v předsednictvu Rady vysokých škol České republiky a je členkou Evropské univerzitní asociace (EUA). Její rektor, Luboš Chaloupka, je členem a emeritním místopředsedou České konference rektorů. Je první soukromou univerzitou v polistopadovém Česku, počtem posluchačů největší z tuzemských soukromých vysokých škol. Zabezpečuje ucelený systém univerzitního vzdělávání, založený na vzájemně dostupných studijních programech bakalářských a magisterských a na programu doktorském, včetně oprávnění konat rigorózní řízení. Umožňuje získání všech typů univerzitních titulů (Bc., Mgr., Ing., PhDr., Ph.D.) a profesního titulu MBA. Oborově je zaměřena na humanitní a sociální vědy, na studia pedagogická, ekonomicko-správní a právní, mediální, manažerská včetně managementu cestovního ruchu a bezpečnostní. Má 9 akreditovaných bakalářských oborů, 5 oborů magisterských a 2 obory doktorské. Je oprávněna udělovat titul PhDr. a současně nabízí možnost studovat v programu Master of Business Administration se zaměřením na rozvoj lidských zdrojů a Evropskou unii a získat titul MBA (mezinárodní akreditace FIBAA Bonn). Umožňuje studovat prezenčně i kombinovanou formou. Provozuje vlastní univerzitní audiovizuální pracoviště zahrnující profesionální televizní a rozhlasové studio, digitální střížny, fotoateliér a další komponenty. Charakteristické pro ni je rozsáhlé působení v oblasti celoživotního vzdělávání, kvalifikačních a rekvalifikačních kurzů, jazykových kurzů včetně oprávnění udělovat mezinárodně uznávané jazykové eurocertifikáty TELC. V kurzech celoživotního vzdělávání umožňuje získat studijní kredity započítatelné ve vysokoškolských programech školy. Zahraniční spolupráci uskuťtečňuje v součinnosti se smluvními partnery – univerzitami v Evropské unii i mimo ni. Například v Dánsku, Finsku, Francii, Itálii, Maďarsku, Německu, Norsku, Skotsku, na Slovensku, v Turecku, Kazachstánu či Číně. Od roku 2010 má postavení výzkumné organizace a je zařazena v registru subjektů Informačního systému výzkumu a vývoje mezi výzkumné organizace ve smyslu Rámce Společenství pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací. Její studijní programy i programy celoživotního vzdělávání vznikají v součinnosti se zaměstnavateli tak, aby korespondovaly s poptávkou na trhu práce.

Otevírat se daleko víc zahranickým studentům

S prorektorem pro rozvoj, vědu a zahraniční styky Univerzity Jana Amose Komenského Praha doc. RNDr. Petrem Kolářem, CSc., se setkáváme 19. ledna 2015.

Pane prorektore, Univerzita Jana Amose Komenského Praha má za sebou úspěšnou historii. Pochopitelně, nejen katedra cestovního ruchu, jehož problematika a souvztažnostem se Všudybyl věnuje především. Jaký byl pro Univerzitu Jana Amose Komenského Praha loňský rok a jaké má plány do budoucna?

Rok 2014 byl z hlediska jejího příštího směřování zásadní. Stanovili jsme v něm dlouhodobé cíle a vypracovali strategii, jak jich dosáhnout. Stabilizovali jsme funkce univerzity a její zázemí. Na rozdíl od řady soukromých vzdělávacích institucí totiž učíme ve vlastních prostorách. Systematicky budujeme náš univerzitní kampus na Žižkově. Postupně jej rozšiřujeme o další a další budovy kolem původního jádra, do kterých masivně

investujeme. Nekompromisně klademe důraz na špičkové vybavení poslucháren a pracovišť a na zabezpečení chodu školy obecně. Na vytváření uživatelsky přátelského, motivujícího prostředí pro studenty. Na kvalitu výuky a výzkumu a jejich sepestí s praxí. Tedy na racionální využívání zdrojů, jimiž Univerzita Jana Amose Komenského Praha disponuje.

Krátce před naším setkáním jsem byl přijat jedním z velvyslanců, jehož dcera, ač Američanka, tady v Česku studuje na soukromé škole v češtině.

Rozvoj zahraničních styků dlouhodobě považujeme za stěžejní. Západoevropská demografie včetně vývoje vysokoškolského sektoru v Česku nenasvědčuje, že by pro extenzivní růst bylo možné čerpat z vnitřních zdrojů Evropské unie, tím méně z vnitřních zdrojů Česka. S tím souvisí již zmíněná strategie Univerzity Jana Amose Komenského Praha, jejíž součástí je snaha otevírat se daleko víc zahraničním studentům. Ke koncipování tohoto požadavku výrazně přispěly naše zkušenosti s programy Erasmus a Erasmus Plus. Jsme dlouholetí držitelé licence Erasmus University Charter (EUC), jež stanovuje obecný rámec pro všechny formy evropské spolupráce a činnosti, které

doc. RNDr. Petr Kolář, CSc.

může vysoká škola provádět v rámci programu Erasmus. I s mimoevropským záběrem, který se teď rozšiřuje. Univerzita Jana Amose Komenského Praha tak zahraničním studentům, kteří by studovali buď v českém, nebo cizím jazyce, může nabídnout, aby jejím prostřednictvím dosáhli českého diplomu. Svou otevřenost a vstřícnost vůči zahraničním studentům nejen deklarujeme, ale vytváříme pro ni i reálné podmínky: máme vlastní systém jazykových kurzů včetně češtiny pro cizince, máme zajímavé vlastní

ubytovací možnosti i atraktivní studijní obory akreditované v angličtině.

Jako byste, pane docente, reagoval na apel, který bude obsahovat úvodník tohoto vydání Všudybylu: umožnit snazší přístup ke vzdělání těm, kdo si studium v Česku chtějí zaplatit. Tedy nejen zájemcům ze zemí Evropské unie, kteří na českých veřejných školách studují na náklady naší země v češtině.

Velmi jsme zvažovali, máme-li se obrátit směrem do Indie, do Spojených států amerických, do Ruska, Číny či Vietnamu. Po zkušenostech, které jsme během existence naší univerzity získali, jsme usoudili, že studentům ze zemí Společenství nezávislých států je české vysokoškolské prostředí kulturně, jazykově, oborově bližší než studentům většiny ostatních zemí. Samozřejmě, vůbec to nevylučuje naše aktivity k získávání studentů odjinud. Naše spolupráce se úspěšně rozvíjí s Tureckem, Vietnamem, Čínou aj. Nicméně máme pocit, že zejména ruští studenti jsou nejlépe disponováni pro studium v češtině, přičemž mají dostatečnou motivaci i pro studium v cizích jazycích. Ostatně, málokterá česká univerzita má uzavřenu spolupráci s nejprestižnější ruskou univerzitou – Lomonosovovou – jako my.

V minulém roce 2014 Univerzita Jana Amose Komenského Praha intenzivně spolupracovala na chystaných proměnách vysokoškolské legislativy.

Ano, podíleli jsme se na koncipování a realizaci projektů, které mají na tuto oblast dopad, což byl třeba projekt

„Česká republika byla v roce 1995 v žebříčku OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development), který srovnává vzdělanost studentů v matematice, čtení a vlastivědě, na sedmém místě. V devadesátých letech jsme bývali druzí. Dnes jsme sedmadvacátí a v každém dalším ročníku srovnání OECD se Česko dál propadá. Třetina českých studentů vůbec nerozumí textu, tomu, co čte,“ řekl v roce 2013 pro Všudybyl Jan Mühlfeit (viz www.e-Vsudybyl.cz, článek „Existují lidé, kteří si uvědomují tragickou situaci českého školství“).

Pane prorektore, kam kráčí české školství?

K velkému kruhovému objezdu, z něhož vede spousta cest, z toho nevyjímá ani cestu zpátky. Na spadnutí je masivní novela vysokoškolského zákona,

INTERNACIONALIZACE JE V GLOBÁLNÍM SVĚTĚ, JAKKOLIV UŽ TENTO POJEM ZTRATIL LESK, MODUS VIVENDI STŘEDNÍCH A VYSOKÝCH ŠKOL.

Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR „Q-Ram“, který nově vymezoval vzdělávací oblasti pro vysoké školy, nebo v současnosti národní projekt „Kredo“ (Kvalita, Relevance, Efektivita, Diverzifikace & Otevřenost). I předtím jsme působili v projektech, které měly dopad na systém vysokoškolského vzdělávání. Mantinely stávajícího vysokoškolského prostředí, které mu vytváří česká legislativa, je třeba víc otevřít. V rámci Evropy i světa. Internacionalizace je v globálním světě, jakkoliv už tento pojem ztratil lesk, modus vivendi středních a vysokých škol.

kteřá se připravuje posledních pět let. Teď je v legislativní radě vlády. Po projednání vládou se dostane do parlamentu. Její předkladatel avizuje, že by mohla být účinná od nového akademického roku. Samozřejmě, záleží na tom,

jak finální verze a na ni vázané vyhlášky budou vypadat a jak s nimi bude nakládáno. Odtud ta idea kruhového objezdu. Víme, že se blížíme k jeho možnému opuštění, ale nejsme si jisti, kam nás odbočení zavede. Základní principy této novely jsou zdravé! Podporují rozumný vývoj českého vysokého školství jako celku. Kladou větší a explicitnější nároky na vysokoškolské instituce. Na druhou stranu jim dávají o něco větší svobodu. Jsem přesvědčen, že některé cesty z onoho kruhového objezdu vedou velice zajímavými směry a že se po nich české vysoké školy, ať už veřejné, nebo soukromé, budou moci vydat. Nejsem bezbřehým optimistou, ale vítám každý takový pohyb, kterým se vysokoškolský rámec proměňuje. Neboť ten stávající nekoresponduje s vývojem evropského a světového školství. ■

»» www.ujak.cz

Jihočeská univerzita se sídlem v Českých Budějovicích je veřejná vzdělávací a výzkumná instituce s orientací na přírodní, zemědělské, humanitní a sociální vědy. Studuje na ní na třináct tisíc studentů ve více než dvou stech oborech bakalářských, magisterských a doktorских programů na osmi fakultách: Ekonomické fakultě, Fakultě rybnářství a ochrany vod, Filozofické fakultě, Pedagogické fakultě, Přírodovědecké fakultě, Teologické fakultě, Zdravotně sociální fakultě a Zemědělské fakultě. Pro širokou veřejnost pak Jihočeská univerzita nabízí kurzy a programy celoživotního vzdělávání.

Proděkan Zemědělské fakulty pro pedagogickou činnost Ing. Karla Suchého, Ph.D., jsem 14. ledna oslovil: Pane proděkane, v hodnocení vysokých škol České republiky se

Ing. Karel Suchý, Ph.D.

Jihočeská univerzita řadu let dostává na přední místa. Totéž lze konstatovat o vaší Zemědělské fakultě a jejím postavení na žebříčku zemědělských fakult.

Ano, jsme hodně silní v klasickém zemědělství, které má dobrou perspektivu a je hodně medializováno. Nejen zemědělství samotné, ale i zemědělská produkce a na ni navazující produkce potravin. Máme špičkové biotechnologické centrum, které se nedávno přestěhovalo do zcela nové budovy. Studentům tu vytváříme motivující přátelské prostředí, úspěšní jsme

Motivující přátelské prostředí Jihočeské univerzity

i ve vědecké publikační činnosti. Pořádáme řadu akcí, nejen výukových, ale i společenských a sportovních, včetně stavění májky pro studenty, mistrovství republiky chladnokrevných koní aj. Na Zemědělské fakultě máme katedry aplikované chemie; agroekosystémů; biologických disciplín; krajinného managementu; speciální produkce rostlinné; zemědělské dopravní a manipulační techniky; zootechnických věd. Loni jsme tu v univerzitním areálu otevřeli naučnou stezku, která v českém a anglickém jazyce informuje o aktivitách fakulty o zemědělství a přírodě. Rychle se stala oblíbeným cílem procházek rodin s dětmi. Lákadlem jsou pro ně i koníci, kteří se tu pasou na louce.

K atraktivitám Jihočeské univerzity brzy přibude pivovar a už nyní jste proslulí svými včelíny...

S včelařstvím spíš ještě začínáme. Máme několik včelstev umístěných na budově děkanátu. Rádi bychom je rozšířili. Důležitý je nejen sám proces opylování, ale i kvalitní med, který je velmi cenný. Je vítaným dárkem, kterým děláme radost přátelům naší fakulty. Co se týče pivovaru, v tomto roce bychom měli v areálu Školního zemědělského podniku, který je součástí naší univerzity, postavit malý pivovar. Bude sloužit k testování receptur a věřím, že bude i k radosti našich studentů. Hodně si od toho slibuji. Tato oblast potravinářství má velkou perspektivu. Loni se nám podařilo dokončit rekonstrukci pavilonů a vytvořit moderní pracoviště, která jsou zaměřena

na vyhodnocování kvality zemědělských produktů a potravin. K jejich slavnostnímu otevření dojde teď v březnu.

Zemědělství a krajina spolu úzce souvisí.

Máme tu obory, jako jsou Agroekologie; Trvale udržitelné systémy v krajině; Ochrana a tvorba krajiny. U zemědělství, jakkoliv primárně má být producentem potravin, nesmíme zanedbávat jeho historickou, neméně důležitou mimoprodukční funkci. Po staletí totiž formovalo naši krajinu, a my bychom měli důsledně dbát na to, aby krajina zůstala atraktivní i z hlediska rekreační funkce. A že je, dokazuje renesance turistů a výletníků, růst výkonnosti domácího cestovního ruchu, ale i příjezdy zahraničních turistů, zejména Belgičanů a Nizozemců, pro něž je krajina Čech, Moravy a Slezska hodně atraktivní.

U našich sousedů v Rakousku má značný podíl na výkonnosti cestovního ruchu agroturistika. V Česku se jí až tak nedaří.

Toho jsme si vědomi, a tak i v tomto směru vedeme osvětu na podporu jejího rozvoje. To, že v Česku agroturistika pokulhává, souvisí se specifickým stavem českého zemědělství, které bylo a stále ještě je zaměřeno na primární cíl – zemědělskou výrobu. Agroturistika ale skýtá další zdroje příjmů i zatraktivnění zemědělství souvisejícího s ochranou přírody.

Jako hodně nedobré vnímám, že se území naší země poprvé za existenci české státnosti stalo potravinově nesoběstačným a že jsou na náš vnitřní trh

umístovány potraviny tzv. přizpůsobené chuti českého konzumenta, plné náhražkových surovin.

Primární příčina tohoto stavu je v myšlení a apatii lidí. A to je třeba změnit, aby si čeští spotřebitelé uvědomovali některé aspekty, které byly v nedávné minulosti potlačeny a už nejsou tak zřetelné. Organizujeme proto různá školení, přednášky. Pokud budou školy, a nejen ty specializované našeho typu, vychovávat absolventy,

kteří budou napomáhat, aby si to lidé uvědomovali, a ovlivňovat situaci i z hlediska vedení a správy země, bude to jediné dobře. V tom vidím další z přínosů Zemědělské fakulty Jihočeské univerzity. V popularizační vzdělávací činnosti nejen studentů či zemědělců, ale široké veřejnosti.

Užitečným prvkem vzdělávání jsou mezinárodní výměny studentů.

Ano, to je důležitá součást studentského života. V dnešní době mají studenti obrovské množství příležitostí. Jihočeská univerzita má široké zázemí zahraničních styků a i naše fakulta má navázání spolupráci se školami podobného zaměření nejen v okolních zemích, jako jsou Maďarsko, Polsko, Slovensko,

Německo, Rakousko, ale i s Francií či Tureckem, které je dynamicky se rozvíjející zemí. V předloňském roce jsme začali spolupracovat s univerzitou ve Vietnamu, který je rovněž hospodářsky nesmírně perspektivní a v němž zatím převládá

zemědělství. Spolupráci jsme navázali i s Argentinou, která je významným dodavatelem zemědělských produktů i do Evropy. Poptávku po zahraničních stážích u některých studentů ale limituje jazyková bariéra, kterou pomáháme odstraňovat přesto, že to je úloha hlavně středního školství. To zatím dodává absolventy po jazykové stránce ne vždy úplně na úrovni.

PODSTATOU VYSOKÉ MÍRY ÚSPĚŠNOSTI ABSOLVENTŮ NAŠÍ UNIVERZITY NA TRHU PRÁCE JE ZVLÁDnutí STUDIJNÍCH POŽADAVKŮ ODRAŽEJÍCÍCH POTŘEBY A TRENDY PRAXE.

Absolventy Jihočeské univerzity je řada úspěšných lidí.

Podstatou vysoké míry úspěšnosti absolventů naší univerzity na trhu práce je zvládnutí studijních požadavků odrážejících potřeby a trendy praxe. Studium na vysoké škole proto přináší i určité sebezapření. O studiu platívalo, že je určitou formou řehole. To už dnes říci nemůžeme. Moderní výukové metody

a informační technologie usnadňují přístup k informacím. Ne každý má předpoklady, aby úspěšně vystudoval, nikomu ale nebráníme, aby to zkusil a ověřil si, zda je to to, co hledá. Jsme poměrně mladou univerzitou, dynamicky se rozvíjející a přátelskou. Velkou výhodou je, že všechny aktivity máme soustředěny v univerzitním kampusu na okraji jihočeské metropole, odkud je snadno dosažitelné

historické centrum Českých Budějovic i okolní příroda. Další z předností našeho univerzitního města jsou, oproti Praze či Brnu, nižší životní náklady, aniž by studenti byli omezováni v rozletu nejen studijním, ale i společenském, sportovním apod. Podle statistik naše fakulta dopadá velmi dobře. Uplatnitelnost absolventů je široká. Vytváříme předpoklady, aby mohli zastávat řadu manažerských pozic včetně ředitelů výrobních podniků, zemědělských podniků, ve státní správě či samosprávách. Přesto, že Jihočeská univerzita vznikala jako univerzita regionálního charakteru, významem už dávno překračuje hranice jihočeského regionu a je úspěšná i za hranicemi naší země. Mezinárodní vazby má nejen Zemědělská fakulta, ale typické jsou zejména pro Přírodovědeckou fakultu či pro Fakultu rybářství a ochrany vod, které jsou úspěšně zapojeny do mezinárodních výzkumů, s nimiž se snažíme držet krok.

» www.zf.jcu.cz

Zemědělská
fakulta
Faculty
of Agriculture

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Studijní obor Průvodcovská činnost v cestovním ruchu na VŠO v Praze

Student získá:

- » odborné znalosti a schopnosti průvodcovské služby na nejvyšší evropské úrovni;
- » znalost aspektů udržitelného rozvoje cestovního ruchu a ochrany životního prostředí, kulturněhistorického dědictví a kulturních tradic;
- » schopnost péče o zábavu zákazníků, poskytování služby specifickým skupinám (seniorům, handicapovaným, MICE sektoru atd.);
- » schopnost zajišťovat zábavní programy, animace, sociální interakce návštěvníků, zprostředkovávat zážitky, schopnost nabízet individuální služby, tematicky zaměřené programy;
- » schopnost zajištění bezpečnosti klienta a ochrany jeho spotřebitelských práv.

Uplatnění absolventů:

- » v celém spektru kategorií průvodcovské činnosti:
 - > vedoucí zájezdu (tour manager),
 - > doprovod zájezdu (tour escort),
 - > průvodce cestovního ruchu (tourist guide),
 - > místní zástupce (local representative),
 - > další příbuzné činnosti;
- » v oblasti cestovních kanceláří a agentur; poskytování služeb MICE, agentur zajišťujících hostesky, doprovodných hotelových službách (např. concierge, banketové služby) atp.

Průvodcům v cestovním ruchu chybí kvalifikace

Vzdělání v oboru nabízí jako jediná ve střední Evropě Vysoká škola obchodní v Praze

Jedním z hlavních témat mezinárodního kongresu Světové federace asociací turistických průvodců (WFTGA), který se konal koncem ledna 2015 na půdě Vysoké školy obchodní v Praze, se stala problematika vzdělávání průvodců v cestovním ruchu. Turisty často provádějí lidé, kteří ani neznají dějiny dané země, berou práci licencovaným průvodcům a tlačí ceny průvodcovských služeb nepřirozeně nízko.

Fenomén provádění turistů bez příslušné licence se v Česku začal objevovat po roce 2008, kdy došlo ke změně legislativy a průvodci už nemusejí před živnostenským úřadem prokazovat své vzdělání. Od té doby se průvodcem může stát každý - bez jazykových zkoušek, bez prokazatelných znalostí historie. Podle Stanislava Volemana, předsedy Asociace průvodců České republiky, je až 40 procent průvodců nedostatečně kvalifikovaných.

„Člověk, který se prezentuje jako průvodce, ale chybí mu jazyková vybavenost a není schopen prezentovat dějiny své země, dělá českým průvodcům ostudu,“ říká Věra Seifertová, vedoucí katedry průvodcovské činnosti a cestovního ruchu VŠO. „Kvalitní vzdělání je důležité v každém oboru, ať už jste kuchař, právník, nebo

průvodce. Pokud je člověk nemá, odrazí se to vždy na kvalitě jeho práce,“ dodává.

V této souvislosti byl na kongresu WFTGA představen studijní obor Průvodcovská činnost v cestovním ruchu, který nabízí Vysoká škola obchodní jako jediná ve střední Evropě. Tento tříletý bakalářský program, vyučovaný od roku 2010, zohledňuje předpisy evropské normy EN 15 565 týkající se požadavků na poskytovatele odborného vzdělávání a kvalifikačních programů pro průvodce. Obor je tak jedinečným nejen mezi českými vysokými školami, ale i mezi evropskými.

„Škola úzce spolupracuje s Asociací průvodců ČR, studenti jsou tak v každodenním kontaktu s odborníky z oboru, kteří na škole vedou teoretické přednášky a ukazují studentům reálnou podobu své profese. Právě toto propojení s praxí považují za velice důležité a pro studenty prospěšné,“ vysvětluje Stanislav Voleman, který na VŠO také přednáší.

Studenti si praktickou stránku svého oboru mohli vyzkoušet také přímo na kongresu Světové federace asociací turistických průvodců. Podíleli se na jeho organizaci, v průběhu byli k dispozici účastníkům i přednášejícím, a dokonce

Prezident Asociace průvodců České republiky PhDr. Stanislav Voleman, za předsednickým stolem vedoucí katedry průvodcovské činnosti Vysoké školy obchodní v Praze doc. Ing. Věra Seifertová, Ph.D.

měli možnost zúčastnit se i některých jednání a workshopů.

„Naši absolventi opouštějí školu jako profesionálové na nejvyšší evropské úrovni, najdou tak mnohem lepší uplatnění na trhu práce,“ vysvětluje Věra Seifertová. „Věřím, že se nám podaří prosadit výuku tohoto oboru kompletně v anglickém jazyce a nabídnout studentům ještě větší zapojení do praxe než doposud,“ představuje ambiciózní plány do budoucna. ■

»» www.vso.cz

VYSOKÁ ŠKOLA OBCHODNÍ V PRAZE

Průvodce v cestovním ruchu musí mít silné kulturní povědomí

V současném globálním světě není jiný sektor ekonomiky, který by byl tak spjat s kulturním povědomím jako cestovní ruch. Pochopení odlišností jednotlivých kultur je základem pro úspěšnou interakci s návštěvníky z různých zemí, kteří mohou mít různé potřeby a očekávání. Znalost těchto odlišností pomáhá průvodcům – a nejen jim – budovat důvěru a může vést k lepší pověsti značky a loajalitě návštěvníků.

Průvodci v cestovním ruchu pravidelně vstupují do interakce se zahraničními turisty a při cestách do cizích zemí musejí často jednat s místními úřady, obchodními partnery i rezidenty. Ti, kteří jsou znalí kulturních odlišností, mohou snáze pochopit očekávání, chování, postoje a hodnoty návštěvníků a rezidentů.

Vybudování důvěry, respektu a vlivu, aniž by docházelo k nedorozuměním a urážkám, je základem efektivní mezikulturní komunikace, kterou průvodci musejí ovládat. ■

*doc. Ing. Alžběta Kírálová, Ph.D.,
prorektorka pro mezinárodní
spolupráci a vnější vztahy Vysoké školy
obchodní v Praze*

doc. Ing. Alžběta
Kírálová, Ph.D.

Slavnostní znovuotevření pražského hotelu AXA v ulici Na Poříčí se konalo 15. 1. 2015 při příležitosti ukončení jeho kompletní stavební a interiérové renovace. Opening party se zúčastnili zástupce generálního zhotovitele Průmstav, a. s., a jeho subdodavatelé, obchodní partneři hotelu a dodavatelé služeb. Hosté obdivovali design pokojů ve funkcionalistickém stylu a ostatních prostor dle návrhů akad. arch. Ing. Rudolfa Netíka ve stylu třicátých let minulého století, kdy byla budova postavena. Objekt hotelu AXA byl v roce 2014 prohlášen Ministerstvem kultury ČR za kulturní památku. ■

»» www.axa-hotel.cz

Opening hotelu AXA ★★★

S ředitelem Hotelové školy, Obchodní akademie a Střední průmyslové školy Teplice Mgr. Jiřím Nekudou se setkáváme v Teplicích 12. ledna 2015, krátce před brněnským finále soutěže Gastro Junior, do něhož se žáci této školy probíjeli ve všech třech kategoriích.

Pane řediteli, člověk se rodí jako možnost lidského. K tomu, aby se jedinec živočišného druhu Homo Sapiens Sapiens stal člověkem, se musí včas a téměř všechno učít od jiných lidí. Není se tedy co divit, pokud například vyrůstá v rodině, v níž už kolikátou generaci nikdo nepracuje, že i pro něj bude samozřejmostí nechodit do práce a zůstat na podpoře. Obdobné to je u školního vzdělávání. I jeho úroveň se odvíjí od toho, jaké vzory žáky a studenty v reálném životě obklopují.

Pokud to vztáhneme na hotelovky, začal bych tím, že čas od času se někdo nechá slyšet, že příčinou špatné gastronomie v Česku jsou školy, které produkují špatné absolventy. Avšak jaké vzory jejich žákům skýtá reálný život? Od koho mohou co „odkoukávat“? Rád naslouchám vyprávění staré gardy hotelových

Mgr. Jiří Nekuda

manažerů, mistrů kuchařů a číšníků, kdo je učil, jak a co je učil. Kdo jim byl vzorem. Jak ilustruje třeba soutěž Gastro Junior, dnes jsou žáci některých českých hotelových škol mnohdy na daleko vyšší úrovni než zaměstnanci provozoven, kam chodí na praxi, některé čtyřhvězdičkové hotely nevyjímaje. A to je špatně. Další věcí jsou médii uměle vyrobené vzory české gastronomie. Televizními pořady vytvářené věhlas „gastronomického umu“ režisérů, herců a zpěváků. Kritiků a znalců oboru je hodně, ale mnozí z nich nemají o problémech školství ani ponětí.

Nicméně účast žáků Hotelové školy Teplice ve finále Gastro Junior napovídá, že kvalitní vzory mají.

Bohužel někdy nestačilo ani to. Musím přiznat, že několik let jsme se této soutěže nezúčastňovali kvůli jejímu tehdejšímu stavu. Sice není nutné pokaždé

Dnes už řada ostatních krajů Ústeckému závidí

vyhrát, ale ani vždycky dělat stafáž. Pravidla soutěže se změnila k lepšímu, a tak už samotná účast ve finále je pro jeho účastníky opět velkým zážitkem. Jsem moc rád, že pan Kubec, prezident Asociace kuchařů a cukrářů ČR, akceptoval některé připomínky a zasadil se o změnu, o to, že dnešní soutěžící musejí předvést podstatně více kreativity, než tomu bylo dříve.

V jednom ze svých skečů Vodňanský & Skoumal mentorují: „Je dobré znát Archimédův zákon a umět jej tvůrčím způsobem uplatňovat. Přesto se ale na před nauč plavat.“

Jako učitel odborných předmětů není pro děti nic lepšího než profesionál, jenž výuku aplikuje na požadavky a trendy praxe, kterou důvěrně zná. Bohužel lidé, kteří v oborech gastronomie a hotelnictví toto kritérium splňují, mnohdy nebývají držitelé vysokoškolských diplomů,

byť zabezpečují chod a řízení více než padesát procent všech hotelů a gastronomických provozů. Určitě ne na úkor konkurenceschopnosti firem, které využívají jejich služeb! V roce 2015 vstoupil v platnost zákon o pedagogických pracovnících, a tak i na naší škole nastal problém, že z pěti učitelů odborných předmětů se s námi jeden profesionál rozloučil a čtyři zbývající zahájili vysokoškolské studium. Učitel, který opustil pedagogický sbor Hotelové školy Teplice, předtím dvacet let pracoval jako provozní a F&B manažer vysoce renomovaného čtyřhvězdičkového hotelu. Bohužel stávající pravidla inklinují k tomu, aby žáky odborných škol učili vysokoškoláci bez praxe. Jenomže děti nejsou hloupé. Rychle zjistí, když před nimi stojí člověk, který jim vykládá o něčem, čím sám neprošel.

Minulé vydání Všudybylu přineslo report z konference Asociace hotelů a restaurací České republiky, na níž vedoucí gastronomického provozu Hotelové školy, Obchodní akademie a Střední průmyslové školy v Teplicích Milan Nemrava řídil druhou sekci „Gastronomie“, která řešila otázku „Quo Vadis, česká restaurace?“, a předával i jednu z prestižních výročních cen Asociace (viz www.e-Vsudybyl.cz, článek „9. výroční konference Asociace hotelů a restaurací České republiky“).

Silnou stránkou naší školy je odborně zdatný stabilní pedagogický sbor. Když nám loni do důchodu odešla kolegyně Walterová, podařilo se nám získat další skvělou kolegyni, naši absolventku a absolventku Vysoké školy hotelové, která pět let pracovala v Top Hotelu Praha. Takže nejen že zná naši školu a má teoretické znalosti, ale prošla i veskrze náročnou praxí. Ale nejen takhle propojujeme teorii s praxí. Máme širokou doplňkovou činnost, což má pro žáky i školu dva zásadní přínosy. Umožňuje nám vydělávat peníze na další rozvoj a testovat ty, které pouštíme do praxe. Doplňková činnost je totiž z velké části realizována učiteli za pomoci žáků. Loni jsme tak uvařili více než čtvrt miliónu jídel, což nás řadí (pokud nepočítáme nadnárodní řetězce) mezi největší regionální výrobce Ústeckého kraje. Zabezpečujeme akce pro AGC pro pět set šest set účastníků. Dál pokračujeme ve spolupráci s Pražským hradem. Loni jsme tam předvedli um našich žáků dvakrát, za týden tam budeme obsluhovat prezidenta Mongolska. Českého prezidenta

jsme obsluhovali a za pár dní budeme znovu i v rámci jeho návštěvy Ústeckého kraje.

Pane řediteli, vaše škola je páteří škol Ústeckého kraje.

Ano, Ústecký kraj v roce 2011 prošel náročnou etapou. Nebál se sáhnout do struktury svých škol. Došlo

Dostali jsme možnost ucházet se o práci ve Švýcarsku, na níž navazuje stáž na École hôtelière de Lausanne, nejstarší a nejprestižnější hotelové škole světa.

Četl jsem váš článek „Naše školství je nemocné, ale uzdravuje se...“. Co je podle vás největším problémem školství?

JAK ILUSTRUJE JUNIOR GASTRO, ŽÁCI ČESKÝCH HOTELOVÝCH ŠKOL JSOU MNOHDY NA DALEKO VYŠŠÍ ÚROVNI NEŽ ZAMĚŠTNANCI ČTYŘHVĚZDIČKOVÝCH HOTELŮ.

ke sloučení a propojení řady z nich – a tento krok sklízí ovoce. Dnes už řada ostatních krajů Ústeckému závidí. Díky tomu patříme mezi největší školy našeho kraje, nemáme problém s pedagogy a jsme i ekonomicky zdravým, silným subjektem, který investuje do svého zázemí a odborného růstu pedagogů.

Gastronomie je oborem, jehož absolventi mají uplatnění v zahraničí.

Bezesporu. Nejen profesní dovednost, ale i jazyky jsou proto základem úspěchu. Ilustrují to poptávky z příhraničí, ze Saska. S tamními hotely dlouhodobě systematicky spolupracujeme. Ročně nám do Německa vyjede až na tříměsíční praxe na sto dvacet žáků. Řada z nich se tam natolik úspěšně etabluje, že tam jezdí i nad rámec povinné praxe a po absolutoriu nastupuje do stálého zaměstnání. Letos připravujeme novinku.

Často slyším peníze, ale já si to nemyslím. Tím nechci říct, že jich je dost. Podstatně větším a dle mého zásadním problémem je však efektivita, jak s nimi nakládáme. Máme přebujelou síť středních škol nabízející pomalu dvojnásobnou kapacitu, než je žáků v devátých třídách. V nich obory, které trh nepotřebuje. A v tomto systému se pohybuje řada mladých lidí, klidně šest až osm let, kteří ho opouštějí se základním vzděláním. Bohužel vysoké školství je na tom podobně, jen se o tom začne teprve více mluvit, až klesající populační křivka proběhne i vysokými školami. ■

»» www.sostp.cz

Hotelová škola
Obchodní akademie
Střední průmyslová škola

Teplice

Těší mne, že zaměstnavatelé preferují naše absolventy

S Mgr. Zdeňkou Erhartovou, ředitelkou Střední školy a Vyšší odborné školy cestovního ruchu, České Budějovice, o níž loni Všudybyl informoval, že jako jediná v Česku poskytuje vzdělání Tourism Quality, se setkáváme 14. ledna 2015.

Paní ředitelko, jaký byl pro vás loňský rok?

Úspěšný. Ilustruje to fakt, že jsme byli Asociací hotelů a restaurací České republiky nominováni na Školu roku 2014. V tomto roce se naše škola podílela na zabezpečení mnoha konferencí, rautů a prezentací kulinářského umění. Spolupracovali jsme přitom nejen s Jihočeským krajem,

Mgr. Zdeňka Erhartová

zvítězilo družstvo volejbalistů v celostátní soutěži a postoupilo na mistrovství světa v Portugalsku.

Jaká je uplatnitelnost absolventů vaší školy?

Rozvoj cestovního ruchu je v Jihočeském kraji na vzestupu. Do pracovních pozic jsou hledáni další a další profesionální cestovního ruchu. Těší mne, že zaměstnavatelé preferují naše absolventy a že už v průběhu studia si je berou na svá pracoviště. Velká poptávka po nich je i zpoza hranic – z Horního Rakouska a Bavorska. Nahrávají tomu úspěšná vystoupení našich žáků na soutěžích. Loni jsme na Gastrofestu v soutěži školních týmů skončili třetí a na další z celorepublikových akcí, na Kuchařském pětiboji organizovaném společností Makro v dubnu loňského roku, byl náš tým vyhlášen absolutním vítězem.

ale i řadou firem a institucí, měst a obcí včetně Magistrátu Českých Budějovic. Naše výroční zpráva poukazuje na padesát akcí pro veřejný sektor, většinou cílených na podporu cestovního ruchu. Mezi jinými na nápaditý event města Nové Hradky, které z celého světa sezvalo představitelky sídel obdobného jména (New Castle atd.). Krásy Jihočeského kraje tak přijeli objevovat hosté z Japonska, Velké Británie, Izraele a dalších zemí. Spolupracujeme s Českým Krumlovem, v němž se odehrávají velké mezinárodní akce. V Malém pivovaru, kde máme své školní pracoviště, se žáci naší školy podíleli dokonce na zabezpečení pohoštění našeho prezidenta během jeho návštěvy Jihočeského kraje. Škola je aktivní i na poli sportovním. V loňském roce

Letos máte pětadvacáté výročí spolupráce s Tourismsschulen Bad Leonfelden v Horním Rakousku.

Ano, a není to pouze formální spolupráce. Během roku spolu pořádáme dvě až tři gastronomické a sportovní akce a letos také konferenci. Spolupracujeme i s dalšími zeměmi. Ještě než vyvstala rusko-ukrajinská krize, bylo nám nabídnuto přijmout stážisty z Ruské federace. Vše je připraveno, a tak už jen čekáme na signál z ruské strany, abychom je tu přivítali.

Nejen žáci, ale i pedagogové naší školy se průběžně vzdělávají. Sledují světové trendy v oborech, které vyučují. Podílejí se na řadě projektů. Při výuce se snažíme uplatňovat co nejmodernější technologie. V letošním roce proto plánujeme modernizaci výukových kuchyní. Máme na to vypsaný projekt

Střední škola a Vyšší odborná škola cestovního ruchu v Českých Budějovicích

připravuje profesionály z oboru už více než třicet let. Zaměřuje se na gastronomii, hotelnictví a turismus. Jako jedna z prvních se stala členkou Evropské asociace hotelových škol. Spolupracuje se zahraničními vzdělávacími institucemi podobného zaměření, zvláště s Mezinárodní hotelovou školou v rakouském Bad Leonfeldenu. Vykonává činnost střední odborné školy, středního odborného učiliště, vyšší odborné školy, domova mládeže a školní jídelny. Střední odborná škola je určena pro absolventy základních škol. Zabezpečuje učební obor 65-51-H/01 Kuchař-Číšník s programy Kuchař-číšník, Kuchař, Číšník-servírka; dále studijní obor 65-42-M/01 Hotelnictví, program Hotelnictví a turismus; studijní obor 65-41-L/01 Gastronomie, program Kuchař. Nástavbové studium je určeno pro absolventy tříletých učebních oborů 65-41-I/51 Gastronomie, program Společné stravování. Vyšší odborná škola je pomaturitním denním i dálkovým studiem oboru 65-43-N/01 Cestovní ruch. Škola je certifikovaným školicím střediskem ICT vzdělávání pedagogických pracovníků a podílí se i na celoživotním vzdělávání v rámci Národní soustavy kvalifikací.

a potvrzeno, že nám na ni budou přiděleny peníze. Vbrzku vyhlásíme výběrové řízení. Dotaci jsme dostali nejen na vybavení kuchařského studia varnými technologiemi, ale i na audiovizuální systém, abychom mohli dělat předváděčky špičkových kuchařů – aby mistr kuchař mohl vařit a naši žáci jej napodobovat. Špičkovou gastronomii už několik let přibližujeme také veřejnosti v rámci spolupráce s řadou firem, zejména pak se společností Makro. ■

»» www.skolacrb.cz

TYRKYS, škola kultury podnikání v cestovním ruchu

Škola kultury podnikání v cestovním ruchu TYRKYS patří mezi nejvýznamnější instituce specializující se na výchovu a vzdělávání profesionálů cestovního ruchu. Je držitelkou akreditace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky pro rekvalifikační kurzy a autorizovanou osobou pro zkoušky profesní kvalifikace v rámci Národního systému kvalifikací. Pořádá kurzy a semináře pro firmy i jednotlivce. S její jednatelkou a ředitelkou PhDr. Jolanou Kopřiva Myslivcovou se potkáváme začátkem roku, 7. ledna 2015, a tak jsem se zeptal:

Paní doktorko, jak se Tyrkysu dařilo v roce 2014?

Velmi dobře. Tyrkys v něm oslavil dvacáté narozeniny coby obchodní korporace – společnost s ručením omezeným. Jako fyzická osoba už ale naše škola úspěšně vychovává profesionály cestovního ruchu od roku 1990.

Být součástí špičky odborných vzdělávacích institucí klade vysoké nároky na flexibilitu.

Ano, sepětí s praxí neustále nastoluje nová témata. Ta promítáme do svých vzdělávacích programů, což se frekvencí našich kurzů a seminářů vyplácí. V řadě renomovaných institucí,

cestovních kanceláří, hotelů, eventových, incommingových či kongresových agentur proto můžete potkat naše absolventy. Mnozí z nich tam zastávají vysoké manažerské pozice. Dělá mi velikou radost, že úspěšnou kariéru nastartovali právě v Tyrkysu.

Významným mezníkem pak pro Tyrkys je to, že do Národní soustavy kvalifikací byly začleněny zkoušky profesní kvalifikace v oborech nacházejících uplatnění v cestovním ruchu a že se TYRKYS, škola kultury podnikání v cestovním ruchu, s. r. o., stala autorizovanou osobou pro široké spektrum profesních zkoušek. Ti, kdo je vykonají úspěšně, tak od nás obdrží osvědčení profesní kvalifikace – veřejnou

PhDr. Jolana Kopřiva Myslivcová

listinu, nezpochybnitelné vysvědčení kvalifikačního standardu, které jim otevírá pracovní uplatnění i v rámci dalších zemí Evropské unie. ■

»» www.tyrkys.cz

Vzdělávací programy

Průvodce cestovního ruchu; spojený kurz Průvodce cestovního ruchu a průvodce Prahou; Průvodce pro region Praha (průvodce Prahou); Jak začít pracovat jako průvodce; Místní zástupce cestovní kanceláře (delegát); Pracovník cestovní kanceláře; Němčina pro cestovní ruch; Ruština pro cestovní ruch; Francouzština pro cestovní ruch; Angličtina pro cestovní ruch; Seminář první pomoci; Seminář první pomoci u dětí; Otravy u dětí; Zdravotník zotavovacích akcí; Poskytování první pomoci u seniorů – specifika, prevence; Daňová evidence.

Zkoušky profesní kvalifikace NSK

Průvodce cestovního ruchu PK 65-021-N

Průvodce Prahou PK 65-028-N

Místní zástupce cestovní kanceláře – delegát PK 65-026-M

Samostatný pracovník cestovní kanceláře a cestovní agentury PK 65-032-N

Vedoucí zájezdu PK 65-030-M

Pracovník turistického informačního centra PK 65-027-M

Vedoucí pracovník turistického informačního centra PK 65-029-N

Hotelová škola Mariánské Lázně
v letošním roce otevírá tyto obory:

HOTELNICTVÍ A TURISMUS
- 4letý s maturitou pro 90 žáků

GASTRONOMIE
- 2letý nástavbový s maturitou pro 30 žáků

ČÍŠNÍK, SERVÍRKA
- 3letý s výučním listem pro 45 žáků

KUCHAR
- 3letý s výučním listem pro 45 žáků

Hotelová škola Mariánské Lázně, souznění teorie a odbornosti

Absolventi Hotelové školy

Mariánské Lázně se dobře uplatňují na trhu práce. Jejich předností je praktická odbornost a jazyková vybavenost. Své znalosti a dovednosti v průběhu čtyřletého studia získávají v maturitních oborech Hotelnictví a turismus; Gastronomie a v tříletých učebních oborech Kuchař a Číšník, servírka. Odbornou učební praxi vykonávají v gastronomických střediscích školy – středisku rychlého občerstvení, školních restauracích, vinárně, kavárně a dvou barech. Žáci třetích a čtvrtých ročníků pracují v rámci odborné praxe v hotelech a lázeňských domech v Mariánských Lázních a Františkovských Lázních. Praxi mohou absolvovat také v Německu nebo během letních prázdnin ve Francii. Mariánské Lázně díky tomu, že leží v nádherné krajině na úpatí Slavkovského lesa, i díky nadstandardní sportovní vybavenosti města a jeho okolí skýtají příznivé podmínky pro letní i zimní sporty. A tak nejen renomé školy, ale i tyto benefity motivují absolventy základních škol studovat na zdejší hotelové škole.

Školní restaurace GASTRO TREND

letos slaví 20. výročí. Za tu dobu ji navštívilo víc než půl milionu hostů. Pod vedením odborných učitelů za použití moderních technologií žáci připravují v kuchyni tři až pět teplých jídel denně, které servírují hostům ve školní restauraci. Její chod řídí žáci čtvrtého ročníku školy. Atmosféra je příjemná, obsluha rychlá a usměvavá. Restauraci navštívila řada významných

hostů. Mezi jinými velvyslanec Spojených států amerických W. J. Cabaniss, velvyslanek Jihoafrické republiky Sandra Botha, český prezident Václav Klaus s chotí, někdejší místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Cyril Svoboda, plzeňský biskup František Radovský aj.

Manažerské akce žáků čtvrtých ročníků

jsou další významnou odbornou aktivitou. Organizují a řídí společenská setkání, firemní večírky, svatební hostiny, setkání absolventů, prezentace gastronomických firem, semináře zdravé výživy, slavnostní banketní hostiny pro žáky středních a základních škol zaměřené na společenskou etiku. Při jejich realizaci využívají znalostí získaných v teoretických a odborných předmětech. Sbírají zkušenosti v řídicích funkcích: vedoucí výrobního střediska, provozní, barman a sommelier. S prací

žáků Hotelové školy Mariánské Lázně se lze potkat i během slavnostního zahajování místní lázeňské sezony, pořádaného městem Mariánské Lázně ve spolupráci s akciovou společností Léčebné lázně Mariánské Lázně. Ta je i největším partnerem Hotelové školy Mariánské Lázně při zabezpečování praktické výuky. Při zahájení

zdejší lázeňské sezony spolupracuje škola s Městským úřadem v Mariánských Lázních, žáci školy zabezpečují jak výrobu, tak i obsluhu účastníků slavnostního zahájení.

Soutěž „0 nejlepší štrůdl“

Ioni Hotelová škola Mariánské Lázně ve spolupráci s Městským úřadem Mariánské Lázně v rámci mariánsko-lázeňského „Festivalu jablek“ organizovala poprvé. Probíhala za účasti stovek zahraničních návštěvníků. Žáci školy

dosahují vynikajících výsledků i při odborných celorepublikových kuchařských, číšnických, barmanských a sommelierských soutěžích. Nejvýznamnější mezinárodní juniorskou barmanskou soutěž v Česku „Finlandia Junior Cup“ organizuje přímo Hotelová škola Mariánské Lázně v rámci dlouholeté spolupráce s firmou Brown-Forman Czech & Slovak Republic. Letos se uskuteční už její dvaadvacátý ročník. ■

>>> www.hotelovaskola.cz

Soukromá střední škola obchodu, služeb a provozu hotelů, Jindřichův Hradec

S ředitelem a zřizovatelem Soukromé střední školy obchodu, služeb a provozu hotelů PaedDr. Jiřím Toufarem se setkáváme ve městě nad Nežárkou, kde jeho škola vzdělává a vychovává budoucí profesionály cestovního ruchu.

Pane řediteli, Jindřichův Hradec mám od školních zájezdů se Základní devítiletou školou v Sezimově Ústí spjat s paní Perchtou z Rožmberka – bílou paní, plnicí lidem přání. Co by měla splnit vaši škole?

Nejen naši škole, ale českému školství jako takovému, a to vyrovnanější demografický vývoj. Zamezit poklesu počtu dětí vycházejících z devátých tříd základních škol. Naše škola funguje

PaedDr. Jiří Toufar

od roku 1995 ve vlastní budově v historickém jádru města. Na dalším zajímavém místě, u parkoviště nad rybníkem Vajgar, kde parkují zájezdové autobusy s turisty, kteří k nám přijeli za bílou paní a jindřichohradeckými pamětihodnostmi, máme i vlastní restauraci „Jitřenka“. Tuzemskou praxi ale naši žáci absolvují i v dalších podnicích. Máme velmi dobrou odezvu na spolupráci s třeboňskými Bertinými lázněmi a Lázněmi Aurora. Studenti čtvrtého ročníku pak mají tříměsíční zahraniční praxi v hotelích na Sardinii.

Kde všude se lze setkat s absolventy vaší školy?

Nejen s absolventy. O žáky jindřichohradecké Soukromé střední školy obchodu, služeb a provozu hotelů je mezi podnikateli v pohostinství a cestovním ruchu velký zájem už během jejich studia. Jazykově jsou na tom velmi dobře. Angličtina a němčina je na škole povinná, vyučujeme i ruštinu. Mezi studenty je zájem i o španělštinu, ale tu teprve zvažujeme. Máme velmi slušně vybavené učebny praktické výuky, vlastní kuchyni, do níž jsme, díky grantům a podpoře Evropské unie, nakoupili nejmodernější varné technologie. O prázdninách, v hlavní turistické sezoně, pak naši studenti získávají praktické zkušenosti a pracovní návyky v řadě tuzemských i zahraničních podniků, do nichž po maturitě nezřídká nastupují do plného pracovního poměru. Určitě jim nehrozí, že by po absolvování naší školy skončili na úřadu práce. Důraz klademe na praxi. Vedle tuzemské dlouhodobě zajišťujeme ve spolupráci s IGP (Italy Gastro Promotion) a italskými hoteliéry tříměsíční zahraniční praxi na ostrově Sardinie, kde naši studenti získají řadu zkušeností, navážou kontakty a v neposlední řadě obdrží EUROPASS mobility jako doklad o absolvování dlouhodobé zahraniční praxe v italských hotelových resortech, což jim může pomoci při získávání pracovních pozic.

O NAŠE ŽÁKY JE MEZI PODNIKATELI V POHOSTINSTVÍ A CESTOVNÍM RUCHU VELKÝ ZÁJEM UŽ BĚHEM JEJICH STUDIA. URČITĚ JIM NEHROZÍ, ŽE BY PO ABSOLVOVÁNÍ ŠKOLY SKONČILI NA ÚŘADU PRÁCE.

Soukromá střední škola obchodu, služeb a provozu hotelů v Jindřichově Hradci dvacátým rokem připravuje odborníky pro gastronomii a cestovní ruch. Absolventům základních škol je určen její čtyřletý maturitní obor 65-42-M/01 Hotelnictví. Držitelům výučního listu – absolventům středních odborných učilišť – dvouleté nástavbové studium 65-41-L/51 Gastronomie, zakončené maturitní zkouškou. Absolventi Soukromé střední školy obchodu, služeb a provozu hotelů se úspěšně uplatňují na obchodně-provozních pozicích středního a vyššího managementu v hotelích, podnicích veřejného stravování, v ubytovacích, lázeňských a rekreačních zařízeních, v cestovních kancelářích apod. Škola sídlí v centru Jindřichova Hradce ve vlastním objektu. Její součástí je Studentské informační centrum s klasicou i multimediální školní knihovnou. Samozřejmostí je rychlé pevné i bezdrátové připojení k internetu. Ve spolupráci s Výkonným výborem Českého svazu ledního hokeje škola vytváří podmínky pro studium studentům-sportovcům, jejichž aktivní sportovní činnost je zaměřena na lední hokej.

Tamhle mám například pohlednici od Jindry Kratochvílové z Austrálie, David Koten zase pracuje jako krupiéř na oceánské lodi plující každé dva měsíce mezi Marseille a Rio de Janeirem, několik našich absolventů pracuje ve Velké Británii... A samozřejmě můžete naše absolventy potkat i ve zdejších jihočeských podnicích. ■

»» www.vajgar.cz

Konkurenční výhoda v současnosti

Rozhovor s obchodní ředitelkou cestovní kanceláře EXIM TOURS Romanou Slížkovou jsem 23. ledna 2015 zahájil konstatováním: **Pani ředitelko, v EXIM TOURS pracují lidé všech věkových skupin a svůj tým stále rozšiřujete. Často o absolventy škol. Jak jste s nimi spokojeni, potažmo jak jste spokojeni s tím, co produkuje české školy?**

Ano, dáváme šanci mladým lidem uplatnit se. Zpravidla to nebývá o tom, že k nám nastoupí a okamžitě se dokážou zorientovat. Samozřejmě, znají angličtinu, umějí zacházet s počítačem, mají teoretické znalosti a přehled o cestovním ruchu, avšak praxe před ně staví nové otázky a výzvy, takže na sobě musejí trvale pracovat. Zažít konkrétní situace. V tomhle je outgoing velmi specifický a EXIM TOURS hodně dynamickou cestovní kancelář. V roce 2013 se stal součástí nadnárodního koncernu DER Touristik, který je jedním z největších hráčů v Evropě. Vlastní několik cestovních kanceláří ITS,

Romana Slížková

Tjaereborg, Jahn Reisen, Dertour, Meier s Weltreisen a ADAC Reisen, Clever Tours. Fakt, že jsme součástí této skupiny, nám dává spoustu dalších možností a s nimi obrovskou konkurenční výhodu v současnosti jak při produkto- vých, tak i v technických záležitostech. O to víc se snažíme, aby lidé, kteří tady pracují, nepovažovali EXIM TOURS pouze za zaměstnavatele, ale aby si k němu mohli vytvořit osobní vztah. Aby jim záleželo na jednom každém klientovi, navzdory skutečnosti, že jen z Česka s námi každoročně vycestuje na čtvrt milionu lidí. Nikdy jsme nechtěli být továrnou, kde je klient pouhou položkou, kterou převezeme z bodu A do bodu B, ale snažíme se vycházet vstříc i individuálním potřebám cestovatelů. Tuto filozofii sdílejí všichni zaměstnanci EXIM TOURS.

Váš katalog LÉTO 2015 vyšel už v listopadu 2014, kdy jste pro obchodní partnery tvořící agenturní prodejní síť EXIM TOURS pořádali pracovní setkání v Praze, Brně a Ostravě, na nichž jste je seznamovali s novinami, které obsahuje.

Ano, zúčastnili se jich zástupci víc než tisícovky cestovních agentur a kanceláří. Tak veliký zájem nás

samozřejmě těší. EXIM TOURS každým rokem přináší novinky a svou nabídku posouvá ke kvalitnějším a kvalitnějším hotelům a resortům.

Kdybyste měla definovat největší novinky pro letošní letní sezonu?

Co se týká destinací, jsou tři. Je to řecký ostrov Leros, o němž s nadsázkou říkám, že je ostrovem pro vysílené manažery. Oázou pohody, klidu, nádherné přírody, krásných zákoutí, skvělého jídla a vína. Tomu, kdo si potřebuje hodně odpočinout a relaxovat, tento malý ostrůvek, který leží nedaleko ostrova Kos, doporučuji. Dalšími novinkami jsou dvě pobytová místa, která operujeme na letu do Athén. Tento let je jedinou charterovou linkou z České republiky. Z Athén pak klienty transferujeme na západ,

do oblasti Kinetta. Nabízíme tam krásný hotel v zahradě u úžasné pláže. Je vhodný pro rodiny s dětmi. Na východ od Athén zase jezdíme na ostrov Evia, který je s pevninou spojen mostem. Je to sice ostrovní dovolená, ale se všemi výhodami blízkosti pevniny.

Když už se český turista ocitne na půdě Attiky, pravděpodobně bude chtít navštívit antické památky.

S tím počítáme i v rámci fakultativních programů. Bylo by škoda, pokud

bychom klientům neumožnili, když už jsou v jedné z nejužasnějších historických lokalit světa, navštívit Akropoli a další pamětihodnosti.

Kromě nových destinací jsme připravili spoustu čerstvých novinek souvisejících s hotelovými kapacitami a odlety v pro EXIM TOURS tradičních pobytových místech. U velmi oblíbené destinace Tunisko jsme nabídku rozšířili o další kvalitní hotely. Nově jsme zařadili odlety do tureckého Bodrumu z Moravy - z Brna a Ostravy. Více odletových dnů nabízíme i u Maroka, kam oproti loňskému roku budeme létat dvakrát týdně do Agadiru a jednou týdně na letiště Saidia, kam z Česka létáme jako jediní. Rozšířili jsme počet odletových dnů. Do Turecka létáme 6x týdně, na větší řecké ostrovy 4x týdně, do Egypta a Tuniska téměř každý den. Vycházíme tím vstříc klientům, aby si mohli svůj odletový den vybírat z daleko větší šíře možností.

Každým rokem přidáváme destinace i na pravidelných linkách. Cestovatelé se s námi vydávají na Srí Lanku, Maledivy, Bali. Výrazně jsme rozšířili nabídku eurovíkendů. Nabízíme jak organizované, s průvodcem, tak pobyty Fly & Sleep, kdy klientovi zajistíme letenky a ubytování. A ještě bych ráda zmínila další náš produkt, a tím jsou zimní lyžařské pobyty. Také u nich jsme v této lyžařské sezóně zaznamenali další nárůst poptávky.

EXIM TOURS se čím dál víc dostává do pozice univerzální cestovní kanceláře. Pro mne překvapivou informací, kterou jsem si odnesl z Pracovního setkání manažerů cestovní kanceláře EXIM TOURS s partnery vaší prodejní sítě v Ostravě 11. 11. 2014, bylo, že EXIM TOURS je IATA agenturou.

Loni se naši cestovní kanceláři podařilo získat certifikát International Air Traffic Association, takže v zájmu klientů, kteří s námi cestují na zájezdy

na pravidelných linkách, daleko pružněji reagujeme na jejich požadavky. Služby v oblasti letenek poskytujeme i firemní klientele. Ostatně v business travel zabezpečuje EXIM TOURS servis i řadě velkých společností. Zajišťujeme pro ně nejen letenky, víza či ubytování, ale nezávadka i exkurze do provozů obdobně zaměřených firem, návštěvy veletrhů, a samozřejmě incentívni programy.

I když zdaleka není konec sezony exotiky, jak ji v této fázi hodnotíte?

VYCHÁZÍME VSTŘÍC KLIENTŮM, ABY SI SVŮJ ODLETOVÝ DEN MOHLI VYBÍRAT Z DALEKO VĚTŠÍ ŠÍŘE MOŽNOSTÍ.

Jako poměrně úspěšnou. Prodej exotických destinací je na velmi dobré úrovni. Klienti s námi létají jak do Karibiku, tak do bližších destinací. Zmínila bych Kapverdy, které zažívají velký boom, a tak jsme tam přidali další let. I v zimě, kdy v Česku můžeme sezonu cestování považovat za nízkou, létáme na Ostrovy Zeleného mysu dva lety týdně. Zaznamenáváme růst poptávky po trávení dovolených u Rudého moře v Egyptě. V Africe se nám velmi dobře daří plnit lety na Zanzibar a do Keni. V Karibiku jsou našimi oblíbenými tradičními destinacemi venezuelská Isla Margarita, Jamajka, úžasná Kuba, na které jsem byla letos poprvé - a byla jsem z ní nadšená. V Dominikánské republice už nabízíme tři příletová letiště: Puerto Plata, Samaná a Punta Cana. V neposlední řadě musím zmínit Spojené arabské emiráty, které jsou pravděpodobně historicky nejlevnější díky velké konkurenci na českém trhu v oblasti letecké přepravy. ■

»» www.eximtours.cz

 EXIM tours

S hejtmanem Kraje Vysočina dr. Jiřím Běhounkem se setkáváme 15. ledna 2015 na Regionturu v Brně. Pane hejtmane, před chvílí jsem telefonicky hovořil se svou partnerkou. Řekla mi, že v televizi vysílali reportáž z Regionturu, které dominoval stánek Vysočiny.

Samozřejmě jsem tomu velmi rád. V jeho konceptu se odráží skutečnost, že na Vysočině jsou vysoce kreativní lidé, kteří dokážou realizovat neotřelé nápady. Dnes už tu dvakrát bylo vystoupení našich děvčat, kdy celá hala zmlkla a všichni

sledovali jejich akrobacii ve výšce. Prostě nádherná! Moc jim za ten zážitek děkuji. To je to, co má na mezinárodních veletrzích být. Zaujímá, překvapit, potěšit.

A ještě mi dovolte číst řečnickou otázku, co potěší návštěvníky Kraje Vysočina?

Toho je spousta. Pohostinnost, nádherná příroda, gastronomie, poutní místa a památky, včetně tří památek UNESCO. Ale i to, že funguje dálnice D1, což je rovněž důležitý prvek ovlivňující výkonnost cestovního ruchu v našem kraji. Z neřešeného množství turistických cílů a atrakcí Vysočiny bych určitě rád zmínil to, co nás dělá jedním z nejatraktivnějších krajů milovníků koní a hypoturistiky, a to osm set kilometrů hypostezek. V současné době chystáme cyklostrategii a v grantovém programu chceme podpořit i zlepšení infrastruktury zahrnující odpočívadla pro ty, kdo se vydají po našich cyklistických trasách. Rád bych využil této příležitosti a pozval čtenáře

GO + REGIONTOUR 15.-18. 1. 2015 Brno

Všudebyly k návštěvě našeho nádherného kraje, Kraje Vysočina.
» www.kr-vysočina.cz
» www.vysocinatourism.cz

O krátké vyjádření jsem požádal i generálního ředitele OREA hotelu Voroněž Ing. Zdeňka Kovářka.

Jsem rád, že OREA hotel Voroněž je tradičním partnerem akcí společnosti Veletrhy Brno a že s brněnským výstavištěm sousedíme. Konání veletrhu umožňuje úspěšně prezentovat nejen destinace a produkty vystavovatelů, ale i OREA hotel Voroněž a naše služby. Expozice mezinárodních veletrhů cestovního ruchu Go a Regiontour i celková atmosféra a řada setkání a jednání, které jsem tu vedl, na mě zapůsobily příznivým dojmem. Radost mi udělal zejména pavilon „P“ s expozicemi a prezentacemi krajů a regionů, a tedy i Hodonínska, odkud pocházím. Ano, jsem z jižní Moravy. Do pozice ředitele OREA hotelu Voroněž jsem byl jmenován od 1. ledna 2015. Po zcestování řady míst světa, na něž mě má profese zavedla, se tak vracím zpátky do Brna, kde už jsem pět let bydlel. Má úžasné kouzlo. Cítím se tu mezi svými.

» www.voronez.cz

Debrecín je hlavním městem župy Hajdú-Bihar, druhým největším městem Maďarska a centrem Velké uherské nížiny. Leží 220 kilometrů východně od Budapešti, blízko národního

parku Hortobágy. Někdejší „kalvinistický Řím“ vás osloví svým kulturním dědictvím, zejména pak památkami maďarského protestantského hnutí. Je univerzitním městem, kde každoročně studuje několik tisíc zahraničních studentů. Na stánku Debrecínu nás proslulými debrecínskými párky počastoval jeho primátor dr. László Papp. Pane primátore, na rozdíl od českých debrecínských párků jsou ty vaše buclatější a šťavnatější.

Originální debrecínské párky připravujeme podle tří receptur. První předepisuje sto procent hovězího masa, druhá třicet procent hovězího a sedmdesát vepřového – nejlépe mangalice – a třetí receptura ukládá použít výhradně maso vepřové. Nejlepší debrecínské párky jsou z mangalice a hovězího v poměru 70:30. Jejich receptura vznikla v osmnáctém

století. A poněvadž Debrecín je, obdobně jako Brno, významným veletržním městem, jejich obliba se díky vystavovatelům a návštěvníkům tamních veletrhů rychle rozšířila do dalších zemí světa.

» www.debrecen.hu
» <http://eng.debrecen.hu>
» <http://cz.gotohungary.com>

O pár slov jsem požádal i starostu Jindřichova Hradce Ing. Stanislava Mrvku. Pane starosto, jako profesionální muzikant jsem si často vzpomněl na Rondel-hudební pavilon jindřichohradeckého zámku – s bezednou vázou, z níž kdysi

zněla hudba zámecké kapely skryté pod podlahou, kterou se prezentovala a své hosty bavila tehdejší vrchnost.

Dnes se tu Jindřichův Hradec prezentuje nápaditými informačními a propagačními materiály a stánek Jihočeského kraje pak návštěvníky veletrhu baví produkcemi umělců, herců a zpěváků. Přijeli jsme sem představit nejen město, ale celý náš region. To abychom v Jindřichově Hradci udrželi turisticky nejdéle. Regiontour je pro nás jednou z rozhodujících prezentačních akcí, jíž zahajujeme roční cyklus veletržních účastí. Letošní prezentace Jihočeského kraje, jeho měst a turistických cílů se koná v duchu výročí 600 let od upálení Mistra Jana Husa. Téma jižní Čechy husitské je velmi nosné.

» www.jh.cz

Nejen stánek Kraje Vysočina, ale i expozice pelhřimovské Agentury Dobrý den a Pivovaru Poutník, jehož pivo expanduje i do brněnských restaurací, poutá pozornost účastníků Regionturu. Co na to obchodní ředitel pivovaru Poutník Jiří Vacek?

Jsem rád, že nejen Brňanům, ale i zahraničním vystavovatelům a návštěvníkům veletrhů Poutník chutná, a jsem hrdý na to, že tu, obdobně jako náš senátor Milan Stech, úspěšně reprezentujeme Pelhřimovsko a Českou republiku. Základem úspěchu Poutníku (a určité i úspěšnosti našeho senátora) je sepestí s regionem. Moderní technologie, jejichž zavádění se nebrání ani pivovar Poutník, nejenže umožňují vyrobit pivo kdekoli na světě, bohužel díky snaze o co nejnižší výrobní náklady se tak často děje za cenu unifikace, na úkor kvality a jedinečnosti produkovaného piva. Pelhřimovské pivo proto doteď vyrábíme klasickým způsobem z kvalitních domácích surovin. Při tomto způsobu výroby hraje význam nejen výrobní postup, kvašení v otevřených spilkách apod., a tedy i limitovaný výstav piva, ale i naše voda z Křemešnicku – za je-

již pověst a prý až zázračné účinky, které z vrchu Křemešník a jeho Stříbrné studánky udělaly významné poutní místo, může geologické podloží obsahující stříbro známi svými antibakteriálními vlastnostmi.

» www.pivovarpoutnik.cz

BVV
Veletrhy
Brno
» www.bvv.cz/go-regiontour/

Jak žije AHOL, škola roku 2013

Jak žije AHOL, škola roku 2013? Pracovně. Realizujeme projekt zaměřený na činnost minipodniků. Žáci se připravují na budoucí podnikání v aktivitách – bistro, catering, bylinková zahrádka. Sestavili si podnikatelský záměr, rozpočet a rozdělili si odpovědnosti. Jednou z prvních akcí, kde si otevřeli bistro s fresh nápoji a zdravou výživou, byl SPORT FEST pro celou rodinu, který probíhal v rámci projektu Ostrava – Evropské město sportu 2014. Pozadu nezůstaly ani catering a bylinková zahrádka, která sušila mátu, meduňku, nakládala zelí, zatímco catering připravoval narozeninovou oslavu. Potvrzuje se rčení – vlastní zkušenost, nejlepší zkušenost.

Stali jsme se partnery projektu AHR ČR, zaměřeného na vzdělávání a praxi žáků i učitelů hotelových škol, a z realizovaných aktivit zmíním: stáže pedagogů gastronomických předmětů v Hotelu Fortuna City v Praze, ParkInn Ostrava nebo odborné kurzy pro žáky školy v gastronomii, marketingu, obsluze i práci na recepci.

V tomto období se připravujeme na setkání s třemi zahraničními partnery v projektu ERASMUS+ s názvem „Evropou za poznáním“. Začátkem února přijíždějí žáci s pedagogy z Polska, Slovenska a Francie. Máme pro ně připraven program s cílem poznat tradice, regionální kuchyni, cestovní ruch i gastronomii

Ostravska. Společně navštívíme hornické muzeum Lanek, Velký svět techniky v Dolní oblasti Vítkovice a potom budeme společně vařit, ochutnávat a připravovat se na AHOL CUP 2015.

Tuto gastronomickou soutěž s mezinárodní porotou a účastí připravujeme sedmáctým rokem. Má pět kategorií, z nichž letošní novinkou je kategorie **CZECH Teatender** – soutěž v přípravě čaje a volného nápoje z čajů značky Dilmah. Vůbec poprvé v Česku se uskuteční setkání nadějných čajovníků z celé České republiky. Dále se soutěží v kategorii barman, mistr kávy junior a soutěž pětičlenných a tříčlenných družstev v gastronomických dovednostech a znalostech, jako jsou například krájení cibule, určování masa, pouring test, poznávání skla, konverzace v cizím jazyce a týmové vaření. Soutěž tříčlenných družstev je určena pro základní školy a mezi kategorie byla přidána s cílem podpořit soutěživou formou zájem žáků základních škol o gastronomické obory.

„Velmi nás těší, že AHOL CUP – soutěž s mezinárodní porotou a účastí – si za dobu sedmnácti let získala své místo na ‚gastronomickém slunci‘. Letošní ročník má rekordní počet 156 soutěžících. Zájem nás těší a zároveň zavazuje. Věřím, že se tým pořadatelů zhostí svého úkolu na jedničku,“ uvedla Mgr. Pavla Sztulová, ředitelka

AHOL Střední školy gastronomie, turismu a lázeňství.

Díky takovéto účasti a těsné návaznosti ke ŠVP oborům vzdělávání – hotelnictví, gastronomii, cestovnímu ruchu a učebnímu oboru kuchař-číšník – zařadilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky AHOL CUP do programu Excellence středních škol.

Návštěvníci se mohou těšit na bohatý doprovodný program, o který se postará například juniorský mistr v technice malování na kávu, tzv. LATTE ART, Roman Florek ze Slovenska, dále bude k vidění příprava francouzských palačinek od Chef de Cuisine Francie a nesmí chybět ani ukázka přípravy „Hornického čaje“ zprostředkovaná majitelem Čajovny u Sýkorova mostu Michalem Juřinou. Dále budou k vidění prezentace firem SAHM, MontyCon, Makro, Mattoni, CK Rekrea, DOV a fiktivních minipodniků, které si řídí a organizují samotní žáci školy AHOL a partnerské školy ze Znojma.

Záštitu nad soutěží převzali: Moravskoslezský kraj, Krajská hospodářská komora

Moravskoslezského kraje, Statutární město Ostrava, Městský obvod Ostrava-Jih a Ostrava-Vítkovice, Asociace hotelů a restaurací ČR, Česká barmanská asociace a Asociace kuchařů a cukrářů ČR.

Jak čtete, rozhodně se nenudíme, ale stojaté vody nepřinášejí nové poznatky, zážitky a obohacení.

-PS-

STŘEDNÍ ŠKOLA
GASTRONOMIE
TURISMU A LÁZEŇSTVÍ

AHOL – Střední škola gastronomie,
turismu a lázeňství

Mgr. Pavla Sztulová, ředitelka školy
e-mail: pavla.sztulova@ahol.cz
tel.: 773 977 031

>>> www.ahol.cz

Koleje a menza Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně

zajišťuje ubytování pro studenty, zaměstnance a hosty UTB. Kvalitní, cenově přijatelné ubytování poskytuje i návštěvníkům kraje. Disponuje lůžky pro handicapované. Ubytovací zařízení jsou vzdálena maximálně deset minut chůze od centra Zlína. Připojení k internetu je na pokojích zdarma. Ubytování mohou využívat internetové studovny, televizní místnosti nebo prádelny se sušárnami. Studentům, zaměstnancům UTB i příchozím strávnickům nabízí stravování v několika moderních zařízeních. Koleje a menza Zlín zároveň na území Zlína i mimo něj zabezpečuje širokou škálu cateringových služeb. Coffee breaky, rauty, bankety, číše vína, koktejly, občerstvení při státních závěrečných zkouškách, firemní oslavy a jednání, svatby, oslavy narozenin apod.

S ředitelem Kolejí a menzy Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně Ing. Miroslavem Procházkou se potkáváme 30. ledna 2015 ve městě plném unikátní funkcionalistické architektury a podnikatelsko-obchodních aktivit, které výrazně převyšují republikový průměr.

Pane řediteli, jak velkou součást tady ve Zlíně řídíte?

Obhospodařujeme 858 lůžek ve třech budovách v různých standardech. Jak studenti nejvíc oblíbené dvoulůžkové pokoje se společným sociálním zázemím, tak pokoje s vlastním sociálním zařízením. Provozujeme dvě menzy, jednu restauraci a bufet. Za deset měsíců připravíme na 220 tisíc hlavních jídel. Krom toho zajišťujeme rauty, koktejly, barbecue, kongresové akce, zahradní slavnosti. S cateringem často vyjíždíme i mimo Zlín, nedávno jsme například byli ve Velkých Karlovicích. Velmi intenzivně investujeme. Naposledy 6,5 milionu korun do první etapy rekonstrukce jedné z našich budov. Letos na ni navážeme druhou etapou, a tak bude od základu až po střechu kompletně zrekonstruovaná a nově vybavená. Do portfolia objektů, které spravujeme, patří i dvanáct bytů pro ubytování vysokoškolských pedagogů. Naše součást má celkem 56 zaměstnanců, z toho 40 ve stravovacích provozech. Úspěšně spolupracujeme s odbornými školami, jejichž žáci k nám chodí na praxi. Jedná se přibližně o 12 studentů ze Střední

Ing. Miroslav Procházka

školy obchodu a gastronomie Zlín a odborného učiliště Holešov. Jsme členem Asociace hotelů a restaurací ČR a v loňském roce jsme úspěšně zavedli a prošli certifikací Českého systému kvality služeb, což je projekt Ministerstva pro místní rozvoj.

Řada vysokých škol volně ubytovací kapacity svých kolejí využívá k poskytování hotelových služeb.

Volné pokoje nabízíme celoročně, avšak září, říjen, listopad, leden a únor jsou z hlediska hotelového ubytování slabými měsíci, protože máme stoprocentní obsazenost studenty univerzity. Na hotelovém trhu se chováme aktivně. Daří se nám získávat hosty z řad návštěvníků Zlína, turistů a účastníků nepřehledného množství akcí a událostí, které se ve Zlínském kraji a v našem městě rok co rok konají. Určitě bych zmínil Barum Rallye, Vizovické trnkobraní, filmový festival, Master of Rock, Holešovickou regatu aj.

Láska prý prochází žaludkem, a to i obliba šéfa gastronomických provozů u studentů a profesorů.

Ředitel sám nic nedokáže. K tomu je potřeba mít nadšené spolupracovníky, kteří pracují v týmu. V univerzitních provozech pracují lidé, kteří tvoří dohromady úžasný tým. Ať už zmíním kohokoliv, naši šéfkuchařku paní Tomáškovou, paní Trňákovou - vedoucí stravovacích provozů, paní Kráčálkovou - obchodní manažerku, paní Mališkovou - vedoucí ubytovacích služeb, ekonomku součásti paní Naňákovou nebo pana Řehu na pozici IT technika... Všichni, i ti, které jsem nejmenoval, jsou úžasnými lidmi, s nimiž vymýšlíme a realizujeme zajímavé akce. Velký dík patří vedení

univerzity, které potřebám kolejí a menz vychází vstříc v oblasti investic, na něž by sama naše součást nedosáhla. Samozřejmě nám rektorát pomáhá i v řadě dalších oblastí.

Do názvu vaší univerzity je vetknuto jméno Tomáše Bati.

Kdo nezná jeho příběh, jako by ve Zlíně nebyl. Paní Soňa Baťa, manželka Tomáše Bati juniora, je ve správní radě naší univerzity. Měl jsem tu čest se s ní několikrát potkat. V rámci knihovny funguje také Informační centrum Baťa, jež spolupracuje s obdobnými pracovišti a zájemci o baťovskou tematiku z celého svě-

ta. Cílem je vybudovat ve Zlíně Světové centrum batismu a v duchu odkazu Tomáše Bati podporovat růst kreativního průmyslu. Obohacovat podnikatelské, vědecké i společenské prostředí ve Zlínském kraji. ■

»» www.utb.cz/kmz

 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Koleje a menza

S ředitelem Integrované střední školy automobilní Ing. Milanem Chylíkem nás loni v červnu seznámil profesor Miroslav Kuzdas na Galaveru Českých ručiček, na kterém se setkali vítězové celorepublikových finále soutěží odborných dovedností širokého spektra řemesel. 28. ledna 2015 v Brně se potkáváme opět.

Pane řediteli, v minulém vydání Všudybylu si předseda představenstva akciové společnosti Brisk Tábor Mojmir Čapka posteskl, že přebytek politologů a sociologů je v rozporu s orientací českého hospodářství na export.

Vy, coby škola technického zaměření a organizátoři odborných soutěží, se snažíte tomuto trendu čelit. Ukazujete žákům základních škol, jejich rodičům, prarodičům, že technické obory a řemesla mají budoucnost.

Ano, už dvacet let se nám daří organizovat v našem oboru největší soutěž v republice - Autoopravář Junior. Do jejího jednadvacátého ročníku je zapojeno přes sto dvacet škol a čtyři a půl tisíce žáků ve čtyřech kategoriích - karosář, automechanik, autolakýrník a autotronik. Na soutěži spolupracuje řada partnerů. Podporuje ji

i politická reprezentace a představitelé státní správy a krajských a místních samospráv. Její finále se třetím rokem bude konat v prostorách Service Training Centre automobilky Škoda Auto v Kosmonosích, a to 1. až 3. dubna 2015. Utkají se v něm nejlepší žáci posledních ročníků odborných škol ze všech krajů.

Ing. Milan Chylík

Na některých školách lze vyzorovat, že teoretickou výuku a výuku praktickou učí takřka nepřátelské tábory pedagogů.

Bohužel. Ale to není případ Integrované střední školy automobilní. Uvědomujeme si, že i kdyby měla sebelepší vybavení, pokud bychom neměli pedagogy, kteří jsou zruční technici a současně i vynikající učitelé teorie, je všechno zbytečné. Teoretickou i praktickou odbornou část u nás učí většinou jeden učitel. Každý se tak, vzhledem k technickému rozvoji a inovacím v automobilovém průmyslu, proto musí trvale zdokonalovat. Musí o daném vozidle umět nejen vykládat, ale opravdu ho opravit. U některých učebních oborů

Škola roku vyučující autoobory

proto zavádíme modulovou výuku a odbornou část výuky máme s teoretickou propojenu nejen obsahem, ale i jednou známku. Až totiž stávající žáci nastoupí do práce, budou muset předvést, co dokážou v celém komplexu. Určitě je proto škoda, že se na některých školách odděluje praxe a teorie.

Technický pokrok a konkurence urychlují vývoj automobilů.

A proto naše žákyně a žáky musíme připravovat na technologie, s nimiž se setkají po škole v praxi. Ta se během jejich čtyřletého či pětiletého studia výrazně posune kupředu. Intenzivně se proto věnujeme také alternativním pohonům vozidel. Jsme jednou z prvních škol, která má jako výukovou pomůcku k dispozici zbrusu nový elektromobil. Základy nových postupů a technologií průběžně včleňujeme do svých vzdělávacích programů a část žáků oboru autotronik samostatně připravujeme na opravy vozidel s hybridním a alternativními pohony. Je také potřeba vychovávat specializované profesionály na motocykly, na osobní automobily i na nákladní automobily. Jeden z nejrozšířenějších tříletých učebních oborů v Česku je obor mechanik-opravář motorových vozidel. Tento obor učí přes sto škol. Zhruba tři a půl tisíce žáků letos studuje ve třetím ročníku. A přestože jich je tolik, dosud

žádná ze škol se nevěnuje čistě nákladním vozidlům, přitom zvládnutí jejich oprav a údržby je ještě o řád náročnější než u osobních automobilů či motocyklů.

Takže ještě dokoupit nákladáky, aby bylo na čem trénovat. Ostatně už vaše stávající „výukové pomůcky“ - motorky, čtyřkolky, automobily, motory, diagnostická zařízení atd. - i nově zrekonstruované prostory reprezentují obrovské investice. Ale budoucnost České republiky si to zaslouží!

Jakákoliv učební pomůcka pro žáky, hlavně v dílnách, je položka zpravidla v řádu statisíců korun. Naše škola prošla rekonstrukcí v době, kdy jsme přecházeli

pod současného zřizovatele – Krajský úřad Jihomoravského kraje. Část finančních prostředků na ni můj předchůdce, pan ředitel Kšica, zajistil u Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Další část uhradil Jihomoravský kraj. Takže určitě jim patří díky, že se v Brně podařilo vybudovat takovéto vzdělávací centrum, které je vysoce konkurenční i v rámci západní Evropy.

Nejen v autooborech, ale ve všech učebních oborech je málo žáků. Nedostatek profesí se pak řeší dalším vzděláváním, Národní soustavou kvalifikací apod.

Určitě to je ale řešitelné v počátečním vzdělávání. Otevřeli jsme nový obor – autolakýrník, ve kterém je v celé republice zhruba stovka žáků v posledním ročníku. Podle informací Svazu prodejců a opravářů motorových vozidel ČR je v Česku zhruba tři a půl tisíce autolakoven, takže je jasné, že počet učňů nestačí. Nicméně nedostatek autolakýrníků k sobě daleko víc přibližuje školy a firmy. V rámci této spolupráce se nám

týče tělocvičny, tak zrekonstruovanou posilovnu. Snažíme se, aby u nás našli náplň i po vyučování. Jsem rád, že jsou úspěšnější, ať jsou to soutěže sportovní, nebo odborné. To, proč se soutěží škola účastní, je motivovat děti, aby dosahovaly víc, než je průměr. V loňském roce jsme v konkurenci sto dvaceti pěti škol byli vyhodnoceni jako nejlepší a získali ocenění Svazu prodejců a opravářů motorových vozidel ČR „Škola roku vyučující autoobory“.

Pane řediteli, automobily fascinují téměř každého kluka. Některým to vydrží i do konce života.

Já si to myslím také. Momentálně se proto snažíme komunikovat cosi jako průmyslovku třetího věku. Lidem, kterým tato fascinace vydržela, a neměli možnost si splnit svůj sen v průběhu školy nebo profesního života, to chceme umožnit v době, kdy mají čas si to daleko víc užít. Hledáme způsob, jak ji financovat. Máme partnery z podnikatelské sféry, partnery novináře, kteří by se do toho s námi pustili, třeba v oblasti renovace

I KDYBY NAŠE ŠKOLA MĚLA SEBELEPŠÍ VYBAVENÍ, POKUD BYCHOM NEMĚLI PEDAGOGY, KTEŘÍ JSOU ZRUČNÍ TECHNICI A SOUČASNĚ I VYNIKAJÍCÍ UČITELÉ TEORIE, VŠECHNO JE ZBYTEČNÉ.

daří nabírat víc motivovaných žáků. Dělá mi radost, že z pětadvaceti, kteří nám na obor autolakýrník zbyli, díky tomu, že tu máme špičkové učitele a mistry, od nás odchází patnáct významných plus ti další, téměř stejně úspěšní.

Vstupní recepci vaší školy zdobí množství trofejí.

Přesto, že jsme školou otevřenou i dívkám, většina z devíti set žáků jsou chlapci. Samozřejmě, žákyně i žáci mají i další zájmy, které jim umožňujeme rozvíjet. Máme relativně nové prostory, jak co se

historických vozidel – veteránů. Seniorům a seniorům bychom chtěli nabídnout nejen úroveň počátečního vzdělávání či vzdělávání dospělých, které je součástí naší činnosti – kurzy pro lidi v produktivním věku, kteří v této oblasti pracují, ale chtěli bychom to dotáhnout ještě o kousíček dál. ■

>>> www.issabrno.cz

ISSA
INTEGROVANÁ STŘEDNÍ ŠKOLA AUTOMOBILNÍ BRNO
Křížkova 15, 612 00 Brno

S jakým člověkem se stýkáme po většinu dne, takovým se nutně sami staneme.

Antifón z Athén († 411 př. n. l.)

Narozeniny předsedy Československého ústavu zahraničního

JAROMÍR ŠLÁPOTA, PŘEDSEDA
ČESKOSLOVENSKÉHO ÚSTAVU
ZAHRAJNIČNÍHO, ZVAL 27. LEDNA 2015
NA OSLAVU SVÝCH PĚTASEDMDESATÝCH
NAROZENIN DO STRAHOVSKÉHO
KLÁŠTERA V PRAZE.
K BLAHOPŘÁNÍM GRATULANTŮ SE
PŘIPOJUJE I VŠUDYBYL.

>>> www.csuz.cz

ITF Slovakiatour 2015

VE DNECH 29. LEDNA AŽ I. ÚNORA PROBĚHL VE VÝSTAVNÍM A KONGRESOVÉM CENTRU INCHEBA V BRATISLAVĚ JEDENADVACÁTÝ ROČNÍK MEZINÁRODNÍHO VELETRHU CESTOVNÍHO RUCHU ITF SLOVAKIATOUR 2015. V DEN JEHO ZAHÁJENÍ JSEM VYUŽIL PŘÍLEŽITOSTI A POŽÁDAL JEDNU NÁVŠTĚVNICI A ČTYŘI VYSTAVOVATELE O KRÁTKÉ VYJÁDRĚNÍ.

Moje zkušenost pro roce působení na Slovensku je, což ilustruje i zájem slovenských návštěvníků tohoto veletrhu o expozice českých vystavovatelů, že jsme si se Slováky opravdu nejbližší. Naše vztahy mají výjimečný charakter. Nejen v tom, že nejvrcholnější státní návštěvy – prezidenti, premiéři, předsedové parlamentů obou zemí – ctí, že jejich první návštěva po inauguraci vede u českých představitelů na Slovensko a u slovenských do Česka. Výjimečnost je i v rozsáhlých vazbách ve všech oblastech, včetně ekonomických, kulturních i osobních. Dokládá to na sto padesát partnerských měst a obrovské množství vzájemných organizovaných i individuálních návštěv.

Velvyslankyně Česka ve Slovenské republice Livia Klausová

Expozici Jihočeského kraje jsme připravili tak, aby v roce, kdy si připomínáme 600. výročí upálení mistra Jana Husa, odkazovala na jižní Čechy husitské. Prezентujeme tu nabídku sedmdesáti akcí, které poběží po celý rok 2015. Návštěvníky našeho stánku ale oslovujeme i programy přesahujícími téma husitství, například pro rodiny s dětmi, cykloturisty, vodáky, milovníky památek, aktivní dovolené aj. Jejich ohlasy nás těší.

Petra Jánková, ředitelka Jihočeské centrály cestovního ruchu

Zlínský kraj je pro slovenské turisty a návštěvníky atraktivní: snadná dopravní dostupnost a žádné jazykové bariéry. Ostatně, mnohá ze slov nářečí jsou stejná na obou stranách hranic. Slováci jsou ve Zlínském kraji vítáni! Očekávají je tu zajímavé cíle včetně luhačovických lázní, cenově dostupné kvalitní služby, vstřícní a pohostinní lidé. Na téměř každém kroku tak mohou cítit, že jsme rádi, že nás navštěvují.

Ladislav Kryštof, člen rady Zlínského kraje pro kulturu, církev, památkovou péči a cestovní ruch

Veletrh v Bratislavě je pro náš hotel příznivý už s ohledem na dojezdovou vzdálenost pro řadu slovenských hostů do Luhačovic. Dnes je to zahřívací kolo a věřím, že i pátek a sobota budou neméně úspěšné.

Josef Michálek, ředitel Wellness Hotelu Pohoda, Pozlovice

Programovou nabídku regionů Ústeckého kraje sem jezdíme propagovat řadu let. Lákáme slovenské turisty nejen do Českosaského Švýcarska, ale i na nový českosaský produkt „Krušné hory“ určený cyklistům a propojující cyklostezky na obou

stranách hranic – české i německé. Prezентujeme tu novou mapu i novou webovou aplikaci. Velký zájem je o průvodce Labskou stezkou pro rok 2015 od pramene až do Hamburku.

Jiří Válka, vedoucí oddělení cestovního ruchu Ústeckého kraje

»» www.incheba.sk

PIVEX – Zlatý pohár Pivo 2015

23. ročník odborné degustační
soutěže lahvových piv

DEGUSTAČNÍ SOUTĚŽE PIV
VYHLÁSILA PRODUCENTSKÁ
A MARKETINGOVÁ SPOLEČNOST SNIP
& CO VE SPOLUPRÁCI S VELETRHY
BRNO A VÝZKUMNÝM ÚSTAVEM
PIVOVARNÝM A SLADAŘSKÝM
PRAHA A JEHO SLADAŘSKÝM
PRACoviŠTĚM V BRNĚ. DEGUSTACE
SE USKUTEČNILY 14. LEDNA 2015 NA
BRNĚNSKÉM VÝSTAVIŠTI V PAVILONU
P V NÁVAZNOSTI NA MEZINÁRODNÍ
VELETRHY CESTOVNÍHO RUCHU GO
A REGIONTOUR.

Absolutní vítěz: Gambrinus 10 originál, Plzeňský Prazdroj, a. s. – pivovar Gambrinus

Privilegium 11 – nejlepší „jedenáctka“ v kategorii ležáků: Velkopopovický Kozel 11, Plzeňský Prazdroj, a. s. – pivovar Velké Popovice

Superior kolekce – sestava nejlepších piv v kategoriích světlý ležák a světlé výčepní pivo: Staropramen ležák a Staropramen světlý, Pivovary Staropramen, s. r. o.

Vítěz kategorie světlý ležák
Staropramen ležák, Pivovary Staropramen, s. r. o.

Vítěz kategorie světlé výčepní pivo
Gambrinus 10 originál, Plzeňský Prazdroj, a. s. – pivovar Gambrinus

Vítěz kategorie tmavá piva
Velkopopovický Kozel černý, Plzeňský Prazdroj, a. s. – pivovar Velké Popovice

Vítěz kategorie nealkoholická piva
Birrel, Plzeňský Prazdroj, a. s. – pivovar Radegast

Vítěz kategorie míchaná nízkoalkoholická a nealkoholická piva
Holba horské byliny, Pivovar Holba, a. s.

»» www.snip-brno.cz

Zlatý soudek PIVEX 2015

Druhý ročník odborné degustační
soutěže sudových piv

Vítěz kategorie světlý ležák
Litovel Premium, Pivovar Litovel, a. s.

Vítěz kategorie světlé výčepní pivo
Gambrinus nepasterizovaný, Plzeňský Prazdroj, a. s. – Pivovar Gambrinus

Vítěz sekce minipivovary
Rampušák 12% nefiltrovaný, Staročeský pivovárek, s. r. o., Dobruška

Evropa, jednota v různosti

Půjde to!

To je název francouzské revoluční písně. Francie byla málem na kolenou, jakobíni kontrolovali jen dvacet z třiaosmdesáti departementů, ale jakobínská revoluční vláda, o níž *Robespierre* řekl, že jejím vůdčím principem je nutnost, vydupala ze země čtrnáct armád, které nepřítel nejen zastavily, ale vymetly ze země. Pak se stala nepohodlnou. Thermidoriánská buržoazie už se cítila tak jistá, že se jí zbavila. *Robespierre*, jenž coby *Rousseauův* žák pracoval s morálními kategoriemi, nepostřehl, že proti revoluční vládě stojí koalice těch, kteří sabotují její úsilí. Když to začal tušit, nastala jeho vnitřní krize. Pochopil, že bojoval za ty, kdo jeho hodnoty ani v nejmenším nesdíleli. Idea, jež se odtrhne od zájmu, utrpí ostudu, napsal Marx, jenž prý rád studoval francouzské dějiny, protože v nich byly všechny boje dovedeny do důsledků. Vítězství i porážky. Jako když krach třetí republiky v roce 1940 byl počátkem nové Francie, u jejíhož zrodu stál *Charles de Gaulle*.

Francie si vážila svých králů, ale k revolucionářům měla vybíravý vztah. Uctívala a uctívá *Lafayette*, *Mirabeau*, *Dantona*, jméno *Napoleon* prodává různé produkty od koňaku až po mýdla, ale *Marat*, *Saint-Just* a *Robespierre* neměli v očích buržoazí žádnou milost. I známý liberální historik *Simon Schama* nazval známý *Davidův* obraz **Maratova smrt** lží. Teprve nedávno se stalo, že v Paříži byl vůbec nějaký veřejný prostor pojmenován jménem **Neúplatného**. *Victor Hugo* v románu **Devadesát tři** ukázal, že revoluce byla místem zrodu moderní Francie.

Francie je pro mne mateřskou zemí moderních revolucí a velké materiální a duchovní kultury. Tedy nejen místem, kde vznikají skvělá vína a jiné kulinární zázraky. Opakuji si jako *Karel Čapek* za první světové války, když překládal výbor z moderní francouzské poezie, že takový duch nemůže být poražen. O tom všem přemýšlím, když stojím u zdi komunardů na hřbitově **Père-Lachaise**. Každý rok tam na konci května jako připomenutí krvavého týdne probíhá vzpomínka na ty, kteří zahájili novou éru v dějinách lidstva. Zní

píseň **Le Temps des cerises** (Čas třešní), něžná skladba evokující ty nejlepší lidské city, především lásku. Francie, to není jen země evropských byrokratů. Je to nádherná země, kde má své místo naděje, zrozená francouzskými revolucemi. *Jean-Luc Mélenchon*, můj kolega v Evropském parlamentu, se pokusil s úspěchem tento odkaz vzkřísit ve své prezidentské kampani. Půjde to! **Ça ira!**

Fado

Portugalsko, to je nejzazší západ západu Evropy. Mnozí si vybaví portské, vína z oblasti řeky Douro nebo Tejo, příjemné nízkalkoholické zelené víno (**vinho verde**) z oblasti Bragy, ale jsou i jiné důvody, proč mít tuto zemi rád. Vždy si vzpomenu na Sagres v jihoportugalském regionu Algarve, které znají kvůli teplému moři i čeští turisté. Tam měl prý princ *Jindřich Mořeplavec* (*Henrique o Navegador*) svou školu, kde se shromažďovaly a studovaly mapy z celého světa. Motiv byl prostý: vyhnout se obchodnímu vydírání ze strany států, které kontrolovaly dovoz zboží a zejména koření z jihovýchodní a východní Asie. Obeplout Afriku mohlo znamenat otevřít si přímý přístup ke zdrojům tohoto žádaného zboží a k bohatství. Není to inspirace pro současnost? Dnešek chce také neotřelá, nová, odvážná řešení pro náš starý kontinent. Portugalci prokázali odvahu, odhalili Evropanům tajemství oceánů a jeden z tvůrců portugalské duše, *Luís de Camões*, napsal, že odvaha je to, co mění svět. Měl jsem to štěstí, že jsem takového člověka poznal. Byl to *Álvaro Cunhal*, hrdina protifašistického boje, malíř, romanopisec, estetik a velký myslitel. Když jsem mu řekl, že chci napsat knihu o jeho myšlení, pokýval hlavou a řekl mi: „Miloslave, jsou důležitější věci, které bys měl napsat!“

Ale portugalství (**portugalidade**) není jen smysl pro odvahu a hrdinství. Je to i cit a emocionalita. Miluji **fado**. Fado sice znamená portugalsky osud, ale je to také zvláštní druh hudby. Vlastně existuje fado dvojí: lisabonské a z Coimby. To druhé vzniklo ve studentském prostředí a má skromný doprovod, většinou jen

portugalskou kytaru. Lisabonské fado mává i orchestrální doprovod a nedominují tu tolik muži. Nejslavnější zpěvačka fada *Amália Rodrigues* se narodila ve čtvrti Alfama v Lisabonu roku 1920. Zpívala písně o lásce, štěstí, o radostech, strastech i nadějích obyčejných lidí tak, až mráz běhal po zádech. Psali pro ni nejlepší portugalské básníci a pokládali si to za čest. Když slyším, jak zpívá **Barco Negro** (Černá bárka), mám zvlhlé oči. Když na podzim roku 1999 zemřela, probíhaly zrovna volby. Její smrtí skončily. Nezajímaly pak nikoho a pohřeb zpěvkyně byl celonárodní věcí. Je jedinou ženou, která sní svůj věčný sen v Národním panteonu.

Portugalci milují hudbu. Na svátku novin Avante jsem slyšel úplně novou, na místě improvizovanou píseň lidí z Alenteja o zahynuvším horníkovi. Hudbou z Alenteja se nechal inspirovat autor hymny portugalské revoluce **Grândola, vila morena** *José Afonso*. Slyšel jsem Grândolu zpívat osmdesát tisíc lidí. Evropská unie přispěla k tomu, že fado přestalo být uzavřeno v hranicích Portugalska. Jména jako *Camané*, *Misia* a zejména *Mariza* (dnes nejslavnější zpěvačka fada) mají zvuk i v zahraničí. Tento aspekt Evropské unie by měl být do budoucna silnější. Seděl jsem jednou se svými přáteli ve stanu, kde koncertoval *Camané*. Mladý chlapík se skromným doprovodem, portugalská kytara, španělská kytara a basa. Zavřel oči, zaklonil se a začal zpívat. Všichni jsme v tu chvíli věděli, že stojí za to žít a bojovat.

Afroditin ostrov

Na Kypru jsem byl a soudím, že spojení s bohyní lásky si zaslouží. Je tam plno krásných míst. Křesťané jej vztahují ke *svatému Pavlovi z Tarsu*, který na něm na svých cestách pobýval. Kypr se objevuje už ve starověku, v chetitských análech pod jménem Alašija. Velmi brzy se s ním spojuje řecký živel, který tu převládá dodnes. Po Byzantincích přišli Turci, kteří ho spravovali až do berlínské konference 1878. Po ní patřil Britům (díky vyjednávacím schopnostem premiéra *Benjamina Disraeliho*), kteří na tomto ostrově vládli do roku 1960. Přišla samostatnost, ale Britům zůstala vojenská základna, z níž kontroloují východní Středomoří. Řekové měli mít prezidenta (příslušelo k nim 82% obyvatel) a Turci viceprezidenta (bylo jich 18%). V roce 1974 se *plukovník Sampson* pokusil o **enosis** (sjednocení s Řeckem), což si Turecko vzalo za záminku pro ozbrojenou intervenci, při níž obsadilo čtyřicet procent území ostrova. Od té doby je rozdělen. Severokyperskou

republiku uznává pouze Turecko. Původní Turci, kteří jsou pro opětné sjednocení Kypru, tvoří už jen dvanáct procent, protože jich mnoho emigrovalo kvůli hospodářskému úpadku země. Hrozí tak, že budou menšinou oproti přistěhovalcům.

Velkou nadějí přineslo objevení nalezišť ropy a plynu v pobřežním pásmu. Řecké banky táhly ostrovní ekonomiku pod vodu, ale Kypřané postupně hledají řešení. Snaží se o diverzifikaci ekonomiky, jsou otevření a pružní. To je vlastnost, která nám může být vzorem.

Znovu objevme Bulharsko

Nikde jsem nenašel zemi, kde by slovo Čech mělo tak dobrý zvuk jako v Bulharsku. Češi byli takový ten starší bráška, co umí podat pomocnou ruku a drží Bulharům palce. V devatenáctém století bylo v bulharském kulturním životě tolik Čechů, že někteří historici mluví dokonce o české kulturní okupaci. Ovšem pozitivně, protože česká stopa v bulharském kulturním životě byla nepřehlédnutelná a trvalá. Češi zakládali orchestry a sbory, budovali pivovary a továrny, školy a vědecké ústavy. Čech *Mrkvička* se stal slavným bulharským malířem, jehož fresky najdeme v chrámu *Alexandra Něvského*. Čech *Konstantin Jireček* napsal kromě **Dějiny Srbů** také dodnes ceněné **Dějiny Bulharů**, obě díla nedávno znovu vyšla. Bratři *Škorpilové* jsou otci bulharské archeologie... A tak bych mohl pokračovat. Vzájemné vazby měly a mají tradici, kterou by bylo škoda ztratit. Ale Bulharsko není jen místem, kam naši předkové odcházeli uskutečňovat své sny. Je to země s bohatou kulturní minulostí a přítomností. Vzpomínám, jak mne před lety v Kunsthalle v Bonnu zaujala výstava tráckého zlata, kterou tam zapůjčila bulharská vláda. Neskutečně hodnotné originály putovaly po světě se všemi riziky, která jejich transport provázejí. Malá část tohoto fondu se ocitla i v Evropském parlamentu a na otevření výstavy přijel tehdejší bulharský premiér *Bojko Borisov*.

Bulharsko je nejen zemí památek, antických i středověkých, z nichž Nesebar je až příliš obtěžkán nápořem turistického zájmu, ale je také místem současné hodnotné kultury. Jsou to zejména výkony hudebníků a operních pěvců, které Bulharsku zajišťují čestné místo. Výtvarné umění zůstává trochu v jejich stínu, i když za ministryně *Ludmily Živkovy* bylo štědře podporováno způsobem, o němž se našim výtvarníkům mohlo jen zdát. *Ludmila Živkova* stála

u zrodu Národního domu kultury, ale když slavil výročí, nikdo si na tuto ženu nevzpomněl. Inu, její otec byl generální tajemník Bulharské komunistické strany. Po jeho odchodu z politické scény nastaly pro Bulhary krušné časy. Země, která byla zahradnictvím Evropy, dnes dováží ovoce a zeleninu z Řecka a Turecka. V Kazanlaku byl podnik, který do celého světa vyvážel růžový olej, jeho kosmetické výrobky měly zaručený odbyt. Čtyřicet procent zemědělské půdy přestalo být obděláváno. V jednu dobu byl v této těžce zkoušené zemi akutní nedostatek potravin. Upadala i produkce vína. Teprve po pádu na dno skoupily vinařské závody zahraniční firmy a najednou jsou Bulhaři v Evropské unii čtvrtí ve vývozu vína. **Mavrud z Asenovgradu**, vína z **Melniku** se zvláště, hustou konzistencí, vína ze závodu **Chan Krum** (zejména kvalitní tramín) si získávají znovu oblibu v zahraničí. Jedno z melnických vín zachutnalo kdysi *Winstonu Churchillovi* tak, že se dnes prodává s jeho siluetou a pod názvem **vinoto na Čerčila** (Churchillovo víno). **A rakija?** Tu mají Bulhaři nejen za alkoholický nápoj, ale i za lék. Bulharsko má spousty druhů vynikajících sýrů, uzenin a jiných špičkových kulinářských výrobků. Jen jsou pro jeho obyvatele drahé. Ekonomická situace je tak komplikovaná, že přinutila víc než milion Bulharů k emigraci za prací. ČEZ byl pod palbou kritiky a jeho vstup na bulharský energetický trh je vnímán spíš negativně. Bulhaři platí údajně až polovinu mzdy za elektřinu. Demonstrace spojené s touto věcí vedly až k pádu vlády *Bojka Borisova*.

Mám Bulharsko a Bulhary rád. Jejich země má nádhernou přírodu, hory, moře, ale i úžasné památky. Ve Varně jsou dva miliony turistů ročně. Ale nemají možnost vidět úžasný klenot římské doby, velmi dobře zachované lázně. Ty jsou nepřístupné. Úžasná geologická lokalita **Pobiti kameni** je téměř neznámá... A tak bych mohl pokračovat. Objevme znovu Bulharsko pro sebe i pro Bulhary samotné, aby si uvědomili, jaké hodnoty mají v rukou. I když slyším *Borise Christova* (ale mám i jiné nahrávky), jak zpívá **Na mno-gaja leta**, vím, že Bulhaři svou těžkou zkoušku přečkají a najdou východisko.

Zemský ráj to napohled

Těžko se mi píše o zemi, kde jsem se narodil a která je pro mne něčím, bez čeho nemohu žít. Jazykově by pro mne nebyl problém zakotvit jinde. Ale – jak řekl Danton – copak si člověk může vzít vlast s sebou na podrážkách? Ať je na tom dobře, nebo

špatně, ať má takovou, nebo onakou vládu, je to má vlast.

První vlna předků dnešních Čechů přišla odkudsi z Ukrajiny někdy mezi lety 515–545. Náš prostor byl vždy exponovaný, ale zdejší Slované se uměli bránit. Obsadili všechny černozemní půdy široko daleko. Když ještě Německo sahalo až k Ostravě, prohodil *Masaryk*, že na to, abychom pochopili, čím dějiny jsou největší, stačí prostý pohled na mapu. Náš stát má kontinuitu od devátého století. Je starší než Svátá říše římská. Než francouzské nebo anglické království. Praha má v evropských dějinách jedinečnou pozici. Jen v případě Prahy a Paříže se národní historie utvářela z jednoho centra po celou dobu svého trvání. **Smetana v Libušíně proctví** podal docela dobrou sumu našich dějin: *Přemysl II., Karel IV.*, husitská revoluce s jejím bojem za hodnoty, později uznané jako všelidské, *Jirí z Poděbrad*, svého století větší, ale pak přestává vidět. **Smetana** nechtěl o Habsburcích lhát. Ale i za nich příběh českých dějin trval. Prohra reformace, exulanti v čele s *Komenským*, rekatolizace Čech a barokní misie, účast Čechů v boji s Turky, selská povstání, národní obrození. A pak už navazuje nová doba, k níž patří i industrializace českého prostoru, vznik Československa, porážka fašismu, čtyřicet let pokusu o socialismus, jeho rozklad a porážka, restaurace kapitalismu.

Břemeno dějin je i v českém případě velké. Ale co nás drželo po celá staletí nad vodou, byla vůle k tvorbě, kulturní tvořivost, která znamenala šaldovsky postupné posouvání hranic možného. *Palacký* pravil, že kdykoliv jsme vítězili, bylo to silou ducha. Prohry jsme uměli měnit ve vítězství, v nový začátek. My Češi jsme jako *Vančurův* kníže *Břetislav*. Rosteme vítězstvími i porážkami. Jsme si vědomi svých slabých stránek a chyb. Současná ubohost české politické reprezentace, která je selháním a vyvanutím polistopadových „elit“, není v žádném případě konečným slovem našeho národního příběhu. Nebojme se Evropy. Jsme její součástí a lidé tam rozlišují mezi českým národem, jehož kulturu oceňují, a politickou reprezentací. ■

Miloslav Ransdorf

>>> www.guengl.eu
>>> http://europa.eu/index_cs.htm
>>> www.ransdorf.com

Evropská sjednocená levice/Severská zelená levice

Parlamentní skupina EVROPSKÝ PARLAMENT

GUE/NGL
www.guengl.eu

Mistr Jan Hus

600. výročí upálení

Není sporu o tom, že M. Jan Hus (1371–1415) je jednou z nejvýraznějších postav našich národních dějin. Jedni slavili jeho památku, druhí jej zatracovali. Pokusíme se v pěti pokračováních přiblížit dobu, v níž žil, jeho život, myšlenky, které hlásal, a konečně to, co historikové obvykle nazývají „druhý život“.

Panování českého krále a římského císaře Karla IV. (1316–1378) je v paměti jako téměř ideální doba, což ovšem nebyla. Nikdo nebude pochybovat o tom, že to byla doba slavná, kdy české království mělo v Evropě dobrou pověst; nepochybnitelné je také to, že Karel byl dobrý panovník, který se snažil dělat, co mohl. Vše, co činil, činil jako bohabojný křesťan, který usilovat o prosperitu společnosti i církve. Věděl, že církev je důležitým stabilizačním faktorem společnosti, a měla by proto být bez poskvrny a vrásky. Usiloval také o to, aby Praha byla samostatnou církevní metropolí, a toto úsilí bylo korunováno úspěchem: podařilo se mu dosáhnout, že pražské biskupství (založené 973) bylo v r. 1344 povýšeno na arcibiskupství a Praha získala důstojenství, které jí dávno právem náleželo. Prvním arcibiskupem se stal Karlův přítel Arnošt z Pardubic.

Avšak v církvi ani ve společnosti vše zdaleka ideální nebylo... Souviselo to s celkovou situací v Evropě. Křesťanství se stalo obecným, zavedeným náboženstvím a zdaleka již nebylo kritickou výzvou pro všechny společenské nepořádky. Je pravda, že již od počátku 13. století byl v západní církvi neklid, který ukazoval, že církev svoji roli nezapomněla. Byla tu hnutí, která upozorňovala na to, že chudá církev má hlásat chudého Krista – například františkáni nebo valdenští. První se stali více či méně konformními, druhí byli prohlášeni za kacíře. Karel chtěl církev také reformovat a pokusil se o reformu „shora“. Pozval do Prahy litého kritika nešvarů a zpustlých mravů Konráda Waldhausera, rakouského

augustiniánského mnicha, který hlásal pokání pražskému měšťskému patriciátu německy. Waldhauserem byl pak osloven i úředník v Karlově kanceláři Milíč z Kroměříže. Ten zanechal svojí kariéry, aby od 2. poloviny 60. let 14. století kázal obnovu jednotlivce i celého společenství. Jeho posluchačstvo bylo už širší, což bylo dáno mj. i tím, že mohl kázat také česky. U Milíče ovšem dochází nejen ke kázání, ale také k výraznému sociálnímu činu: pro ženy, které byly nuceny se živit prostitucí a chtěly se z tohoto údělu vymanit, založil na Novém Městě pražském ústav nazývaný „nový Jeruzalém“. Známý český badatel 20. století proto Milíče označil za „otce české reformace“, což může být sice nadnesené, ale dobře vystihuje spojení slova a činu. Milíč byl kritický i k samotnému Karlovi, dokonce jej jednou v zápalu řeči nazval Antikristem (což mu Karel odpustil). Milíč byl obviněn z kacířství a při cestě k papežskému dvoru do Avignonu v r. 1374 zemřel. Církev v té době trpěla tím, že papežové byli pod vlivem francouzských panovníků a sídlili právě tam.

Reformně byl naladěný i český rektor pařížské univerzity Vojtěch Raňek (Raňkův) z Ježova. Vojtěch je právě tou osobností, která po panovníkově smrti nazvala Karla IV. „otcem vlasti“. Vojtěch také po návratu domů založil nadaci, z níž měli být na pařížské univerzitě vydržováni nadaní čeští studenti. Ve vášnivé diskusi vyslovil dále tezi vztahující se k papežství, která zněla v nestabilní situaci papežství přímo revolučně: je vlastně jedno, kolik je papežů a kde, neboť skutečnou hlavou církve je Kristus!

Narodil-li se M. Jan Hus v roce 1371 (což je pravděpodobné, ale nikoliv přesně ověřitelné), musíme předpokládat, že přišel do Prahy k vyššímu studiu na sklonku 80. let 14. století. Pak musel být svědkem tohoto kvasu, musel slyšet o Waldhauserovi i o Milíčovi. Zeela jistě zažil bývalého pařížského stipendistu a oblíbeného pražského kazatele M. Matěje z Janova, autora rozsáhlého latinského díla „Pravidla Starého a Nového zákona“, hlásajícího nutnost obnovy zbožnosti častým přijímáním. M. Matěj je českým představitelem duchovního proudu nazývaného „Devotio moderna“ – nová zbožnost.

prof. ThDr. Jan Blahoslav Lášek, dr. h. c.

Po Karlově smrti vládl v Čechách jeho syn, zdaleka nedosahující otcových kvalit, Václav IV. Stoupalo společenské napětí, objevovala se různá učení a teorie možné nápravy. Daleko více než za posledních let Karlova panování vystupoval do popředí prvek eschatologický: přiblížil se konec světa, přichází Antikrist, který bude ještě krátce vládnout (tím byly vysvětlovány nešvary společnosti), jeho vláda však bude dočasná, bude svržen a nastane pak tisícileté království Kristovo – a to přinese kýženou spravedlnost pro všechny stavy. Určitý silný biblismus nebyl cizí žádnému ze společenských vrstev a bylo otázkou času, kdy se razantnějším způsobem projeví. Myšlenky anglického reformátora Jana Viklefa v té době do Čech ještě zatím výrazněji nepronikly.

Zdálo by se, že se všechno to, co jsme doposud zmínili, vyhýbalo univerzitnímu životu. Na univerzitě se sice diskutovalo hlavně o tom, zda obecné pojmy (universalia) jsou skutečné (realia), nebo pouhé názvy (nomina), tedy docházelo tu k zápasům o nominalismus a realismus, avšak studentům ani profesorům nebylo vůbec cizí to, co se dělo kolem nich. M. Jan Hus

Přístiči Viklef

se v r. 1393 stal bakalářem a v r. 1396 mistrem svobodných umění – bylo mu 25 let a určitě si uvědomoval vážnost situace. Co s tím udělá, to ovšem ještě nevěděl. Absolutorium svobodných umění mu otvíralo cestu k dalšímu univerzitnímu vzdělání, jako většina nemajetných se rozhodl pro teologii. Než se před ním však otevřela životní cesta, která jej proslavila, podnikl spolu se dvorem Václava IV. v letech 1397–1398 cestu do Francie. A teprve po návratu vstupuje na cestu, která končí na kostnické hranici. Zprvu se ovšem nezdálo, že bude tak složitá a trnitá, a ani sám M. Jan by si to v žádném případě nepřipustil. A tuto cestu budeme společně sledovat.

*Děkan Husitské teologické fakulty
Univerzity Karlovy
prof. ThDr. Jan Blahoslav Lášek, dr. h. c.*

Mohl Svatoklimentův kostel

na Vyšehradě sloužit jako významné místo křtu? Byl na základech pohanského kultu zamýšlen metropolitní chrám s baptisteriem, v němž se symbolickým ponořením slavilo znovuzrození člověka ve víře v Ježíše Krista? Při našich neúplných a jednostranně interpretovaných znalostech doby na přelomu 9. a 10. století může tato úvaha vyznít jako smělá fantazie, podrobíme-li ji však hlubší analýze, představuje reálnou hypotézu vysvětlující církevní význam Vyšehradu jako protiváhy světské moci panovníků, jejímž centrem se měl stát knížecí hrad Praha na protější straně Vltavy.

Symbolický střed Bohemie,

centrum národní vlády a církevní metropole pod patronací svatého Václava. Tak vnímáme Pražský hrad po staletí. Avšak soustředění státotvorných atributů do jediného místa nemá v první polovině 10. století větší opodstatnění. Svatý Václav podle legend část života prožíval na Budči při kostele sv. Petra. Hrad Praha teprve nabýval podobu raně středověké pevnosti a jeho přeměna v sídlo svrchovaného knížete trvala řadu generací. Kostelík Panny Marie na předhradí, kam se tradují postřížiny mladého Václava (915?), byl příliš malý, než aby sloužil jako panovnícký kostel. Václavův otec Vratislav I. byl zakladatelem baziliky sv. Jiří, za dobu své vlády (915–921) ji ale nejspíše nedokončil. Knížeti Václavovi se připisuje rotunda sv. Víta, obdarovaná ostatky saského patrona a vysvěcená roku 929 z podnětu krále Jindřicha Ptáčníka, zakladatele saské dynastie Otonů. Václavův pokračovatel kníže Boleslav I., pro tradovanou bratrovraždu také zvaný Ukruťný, přinejmenším do roku 935 sídlil na polabském hradě (Stará) Boleslav. Při expanzi, která významně rozšiřovala doménu českých Přemyslovců, Boleslav I. obnovoval někdejší teritorium moci moravského knížete Svatopluka. Zaujal strategickou Olomouc, ke knížectví připojil Krakov, po roce 955 patrně ovládl jih Moravy a získal zpět někdejší centra říše Mojmirovců. O obnovu knížecí slávy Pomoraví ale neusiloval. Boleslav I. stál jako schopný a cílevědomý panovník u zrodu hradské soustavy s mocí centralizovanou na stoličném hradě Praha. Svoji vládu budoval po vzoru Karlovců či Otonů, kde král disponoval vedle silného vojska také vlastní církevní organizací. Jeho zájmem bylo oprášit tzv. moravské dědictví. Obsazením Moravy s centrem v Olomouci získalo Boleslavovo knížectví i staré arcibiskupství (!) moravské, jeho přenesení do Prahy však podléhalo (ne!)souhlasu

Počátky naší státnosti 35 Vyšehrad – ambice nezávislosti, II.

řezenských biskupů, kteří území Bohemie zahrnovali do své církevní pravomoci. Vlastní arcibiskup by znamenal nejen osamostatnění od říšských metropolí, ale pozdvihl by mimořádnou moc Prahy a jejího ambiciózního vládce Boleslava I. Současně moravský patriarcha, jehož jméno i rozsah působnosti zůstávají neznámé, navazoval na dosud živou tradici Metodějova úřadu a byl pro latinský, zejména bavorský klérus s metropolí v Salcburku nepřijatelný. Rozhodnout mohl jedině papež. Tímto směrem pokračovalo i politické úsilí českého knížete v 60. letech 10. století. Někdy před vysláním poselstva k římskému papeži (r. 968) nechal za oslavných ceremonií přenést ostatky bratra Václava ze Staré Boleslavi do knížecí rotundy sv. Víta a tzv. translací se podílel na jeho svatořečení. Po návratu z Říma se Boleslavova dcera Mlada stala abatyší prvního ženského kláštera, tehdy zřízeného při hradském kostele sv. Jiří. Nástupem k moci kontroverzní, ale poté velice úspěšný kníže Boleslav I. se pražského biskupství již nedočkal, zemřel asi v roce 972. Jeho snahou však bylo podřídit je své moci, nevytvářel by nezávislé středisko biskupů na Vyšehradě.

Církevní provincie

obsazené biskupem Dětmarem bylo v Čechách dosaženo v roce 976, za vlády Boleslava II. Biskupské centrum podle očekávání zakotvilo na knížecím hradě, při kostele svatých mučedníků Víta a Václava. Za synody v Mohuči, která v roce 973 rozhodovala o zřízení pražského biskupství, se mezi účastníky zmiňuje také biskup moravský.

Krátce po Dětmarově skonu, v lednu 982, byl za biskupa vybrán mladý Slavníkovec Vojtěch. Pozoruhodnou zmínkou v Kosmově kronice je volba biskupa domácími velmoži, která se měla udát na Levém Hradci, kde stál kostelík zasvěcený sv. Klimentovi! Historici k tomuto datu uvažují o přestavbě či opětovném vystavění rotundy na starém Bořivojově hradišti. Výběr památného místa pak přisuzují Vojtěchově účtě k cyrilometodějské tradici. Vzdělaný mladý muž, který měl vztahem blíže k císaři než k českému knížeti a svými ambicemi tíhnul ke Svaté říši římské, ve vlastní zemi příliš nesetřvával. Významným počinem jeho úřadu bylo založení kláštera řádu benediktinů v Břevnově v roce 992/3. Spory s domácími velmoži končí Vojtěchovým odchodem do Říma. V roce 995 se rod Slavníkovců stal obětí krevní msty a biskup Vojtěch, který na svoji diecézi zanevřel, o Velkém pátku 23. dubna 997 na misií v Prusku umírá mučednickou smrtí. Nemocný a vládnutím vyčerpaný kníže Boleslav II. ještě stihl ustanovit biskupa Thidagga (997), který v roce 999 stál u založení kláštera v Ostrově u Davle. Jakékoliv zmínky o Vyšehradě však scházejí, ani v pokročilém 10. století jako by tu žádný významný kostel neexistoval, nebo nebyla vůle jej oslavovat. Vždyť i první potvrzení datované k roku 1004 pochází z pera cizince, Thietmara z Merseburku.

Naše znalosti z dob bájných

až po historické období 1. čtvrti 12. století ponejvíce čerpáme z tzv. Kosmovy kroniky. Děkan Pražské kapituly a současně

autor latinsky psaného díla Kosmas měl na svoji dobu mimořádné vzdělání. V mládí studoval v Lutychu a byl stoupen- cem latinské kultury západní Evropy, ja- ko klerika jej pojily vazby s církevní me- tropolí v Mohuči. Působností kanovníka knížecího kostela měl velmi blízko k pa- novníkovi, sdílel s ním politické zájmy a vládnoucímu rodu byl poplatný i sepsá- ním „národní“ kroniky. Kosmovo osobní pocity, náklonnost či nevráživost k urč- ým osobnostem historie formovaly naše dějiny. Boleslav I., údajný bratrovrah kní- žete Václava, si v Kosmově podání neza- sloužil dobrého slova. Kosmas jej nechal pohřbít již v roce 967 a translaci sv. Vác- lava, založení kláštera a veškeré zásluhy na pražském biskupství přisoudil až jeho nástupci Boleslavu II. Také Vyšehradská kapitula založená knížetem Vratislavem II. byla pro děkana Pražské kapituly (sí- dlem na hradě Praha) konkurenčním pod- nikem, zvláště když Vyšehrad podléhal přímo papežské kurii v Římě. Nemělo by nás proto překvapit, že Kosmovo podání zjevně mlčí o úloze moravské církve v po- čátcích domácího křesťanství a že Kosmas úřad Metodějův neuznává obdobně jako latinská církev říšská. Knížete Svatopluka stroze odbyl za jeho nevěrnost císaři, v souvislosti s křtem Bořivojovým morav- ského arcibiskupa ani nezmiňuje. Citace z Kosmovy kroniky dostatečně vypovídá o záměru pisatele tuto kapitolu našich dě- jin více nepřipomínat: „Avšak o tom, jak milosti Boží, vždy předcházející a všude ná- sledující, dosáhl kníže Bořivoj svátosti křtu nebo kterak se vlivem jeho nástupců v na- šich krajinách den ode dne šířilo nábožen- ství křesťanské víry nebo který kníže které kostely či kolik jich nově jako věřící křesťan zřídil, o tom všem jsme raději volili pomlčet než čtenářům nechut' způsobit proto, že jsme to již četli sepsáno od jiných... Neboť i jídla, kterých častěji požíváme, se přejídadí. To, čeh- o jsme se výše dotkli, stalo se mezi těmi lé- ty, jež zde nyní označujeme. Nemohli jsme se totiž dovědět, v kterých letech nebo časech se to stalo. Mezi tím nám chyběla látka, kte- rou v oněch časech nikdo z lidí duchovních nebo laiků nesvěřil paměti potomků...“ K vý- znamné části historie, až do roku 928, Kos- mas mlčí!

Vstup křesťanství

do končin Bohemie zprvu nesouvisí s cy- rilometodějskou misí. Počátky církevní instituce však ano. Osmdesátá léta 9. sto- letí nepochybně poznamenala přítom- nost Moravanů v české kotlině. Od roku 880 metropolita arcibiskupství moravské- ho Metoděj disponuje církevní organizací,

kteřá zasahuje i do zemí sousedních Slo- vanů, do Polska, Panonie. Spolu s mo- cí knížete Svatopluka Metoděj svým vli- vem vstupoval i do dění v Bohemii, již bavorští biskupové od dob císaře Karla Velikého považovali (ostatně taktéž Mo- ravu a Panonii) za vlastní misijní provin- cii. Konflikt s bavorským episkopátem a s odpůrci zavádění řeči Slovanů do cír- kevní praxe provázely byzantské vyslance

Církevní komplex v Sadech je přisuzován působnosti moravského metropolity. Obdobný sídelní celek s kostelem mohl stát poč. 10. století také na Vyšehradě.

Konstantina a Metoděje již od příchodu na Moravu v roce 863. Útoky se ještě zná- sobily po Metodějově jmenování papež- ským legátem a poté biskupem panon- sko-moravským v roce 870. Metoděj a jeho mladší bratr Konstantin zvaný Filozof (ze- mřel roku 869 v Římě) byli zastánci tehdy zcela revolučního přístupu k lidem z nově christianizovaných zemí. Prosadili litur- gii v jazyce domácího obyvatelstva, do sta- roslovenštiny překládali teologické texty i knihy. Biskup Metoděj formoval církevně- právní prostředí raného moravského státu a v tomto duchu vychovával i své žáky. Byzantská patriarchální tradice, vy- soká morální autorita, zásadovost a ne- ústupnost jej mnohdy přivedly do kon- fliktu s velmoži i samotným knížetem Svatoplukem. Světský panovník a hlava církve, dvě nejvýznamnější osoby Velké Moravy, ani nesdíleli společné „mocen- ské“ hradisko. Sídlem metropolity bylo patrně dominantní návrší s kostelem sv. Bohorodičky nad tehdejším *Veligradem*, dnes část Uherského Hradiště zvaná Sady. Principy, které prosazoval Metoděj, a po- litické ambice Svatopluka byly nejspíše i příčinou narůstajících neshod a sblížo- vání knížete s latinským duchovenstvem. Když v dubnu roku 885 Metoděj zemřel, jeho úřad si za skandálních okolností uzu- rpoval nitranský biskup Wiching, Metodě- jův nemilovaný sufragán a předák opozi- ce latinského kléru.

Skupina svatých Sedmipočetníků, svatý Cyril a Metoděj, sv. Sáva, sv. Ange- lár, sv. Kliment, sv. Naum a sv. Gorazd. Za jmény učitelů následují jména nejodda- nějších žáků, kteří byli vysvěceni za kněze za památných událostí roku 868 v Římě. Tito kněží působili po boku moravské- ho metropolity do jeho skonu, podle tra- dice stačili ještě přenést Metodějův hrob na utajené místo, aby se nestal kořistí

jeho zatvrzelých nepřátel. Ač o tom ne- ní písemný doklad, jeden či možná i dva z žáků mohli být po r. 880 Metodějovými sufragány, neboť funkční metropolitní or- ganizaci vždy tvořil arcibiskup a tři bisku- pové, z nichž prvním byl již jmenovaný Wiching. Ze skupiny sv. Sedmipočetníků velmi pravděpodobně biskupskou funkci zastával Gorazd, neboť právě jeho si Meto- děj před smrtí vyvolil za svého nástupce. Že se Gorazd nástupnictví nedočkal, víme. Biskup Wiching a s ním militantně naladě- ný latinský klérus nedopustili pokračování byzantské tradice na Moravě. Patrně s vě- domím knížete Svatopluka vyhnali Meto- dějovy stoupence, řada kněží byla prodána

Svatí Sedmipočetníci jako nositelé křesťanské víry a zakladatelé kostelů. Uprostřed sv. Gorazd s biskupskými insigniemi.

do otroctví. U papeže Štěpána V. prosadili zákaz slovanské liturgie, co Metodějovi žáci nestihli odnést, Wichingovi lidé zničili. Situace v moravské církvi se sice stabilizovala a po nástupu knížete Mojžíra II. roku 895 došlo i ke jmenování nových biskupů, ale pouta s Metodějovým dílem a osobním charismatem byla přetrhána. Čtyři ze svatých Sedmipočteníků odešli na Balkán. Nejlépe jsou zdokumentovány osudy sv. Klimenta a sv. Nauma, kteří se stali pokračovateli křesťanské misie ve slovanských centrech u Ochridského jezera (dnešní Makedonie). V Ochridu se sv. Kliment stal biskupem, sv. Naum založil klášter, kde je i pochován.

O dalších osudech sv. Gorazda,

ač měl být Metodějovým nástupcem, nevíme prakticky nic. Panují pouze domněnky, že odešel do Polska, kde mohl působit v Krakově, nebo do Bohemie, kde církevní centrum vznikalo v Praze. Znovu si však připomeňme, že Prahou byl na přelomu 9. a 10. století nově budovaný hrad na protáhlém Hradčanském návrší, nikoliv město, jak je vnímáme dnes. Církevní okrsek s vážností biskupského sídla – ač nemělo příslušný statut (od bavorských biskupů bychom jej s těžší očekávali) – mohl tehdy stát či být budován na staré obětní skále, na místě pohanských kultů, které dnes říkáme Vyšehrad. Kdo povolanejší než biskup Gorazd a stoupenci Metodějeva křesťanského odkazu by zde zakládali kostel zasvěcený mučedníku svatému Klimentovi a pro církevní architekturu volili v našich končinách neobvyklou, východním vlivům Byzance však blízkou formu, tzv. trikonchu. Pozoruhodnou okolností nabízí srovnání se soudobým církevním střediskem biskupa Klimenta v Ochridu, kde obdobná architektura sloužila jako baptisterium, místo přijetí svátosti křtu. Trvalo další desetiletí, než se v Bohemii více etabloval latinský episkopát zastoupený archiepiskopem (zástupcem biskupa) z bavorského Řezna. Doklad o něm máme až v souvislosti s kněžnou sv. Ludmilou v roce 921. Gorazd a s ním i jeho středisko slovanské liturgie byli patrně vytlačeni z hradské aglomerace Prahy, kostel sv. Klimenta však zůstal a pamět, kterou bylo Kosmasovi ztěžko jakkoliv připomínat, přetrvávala také. Dokonce máme doklad o Gorazdově pokračování v Čechách. Je jím jihočeská obec Horažďovice, nad kterou nalezneme hradiště Prácheň (srovnej s názvem Praha) z 10. století a dodnes tam slouží kostel zasvěcený sv. Klimentovi. Netřeba příliš fabulovat, abychom ve jménu *vsi Gorazdovy* rozpoznali *Gorazdo-vice*, dnešní Horažďovice.

Byzantská ikona s archandělem Michelem na symbolickém půdorysu tetrakonchy, ve východním křesťanství často užívané formy chrámu. Tetrakoncha jako baptisterium – křtitelnice – v církevním středisku biskupa Klimenta v Ochridu.

Tradice metropolitní nezávislosti

a slovanské liturgie na Vyšehradě nezmezila s odchodem Gorazda, nedokázal ji vytěsnit bavorský klér ani přesvědčivý kronikář Přemyslovských knížat, děkan Pražské kapituly Kosmas. V úvodu již zmiňovaný Vratislav II., od r. 1085 první český panovník honosící se titulem krále, si Vyšehrad zvolil za své sídlo. Tady, nejen velkolepou výstavbou, dominoval pražskému biskupovi. Vratislav II. byl také zastáncem zachování slovanské církevní tradice při nově zřizované Vyšehradské kapitule, nejspíše v souvislosti se zdejšími (tehdy ještě stojícím?) kostelem sv. Klimenta. V papežské listině Řehoře II. se však dočkal záporné odpovědi. V postoji latinského duchovenstva 11. stol. byl staroslověnský liturgický jazyk přežitým projektem, který svůj účel splnil při christianizaci. Snad proto za knížete Vratislava II. nabývá na významu slovanské centrum ve vzdálenější a „papežem zapomenuté“ krajině Posázaví. Sázavský klášter má

na svém pozemku velmi pozoruhodnou památku právě z Vratislavovy doby. V roce 1070 tu byl vysvěcen čtyřapsidový kostel Svatého Kříže, tzv. tetrakoncha, sakrální architektura obdobná s vyšehradským nálezem z léta 2014. Sv. Kliment v christianizační roli pokračoval při kapitulním kostele sv. Petra. Vyšehradská bazilika, tehdy největší v Čechách, již papež Alexander II. v zakládací listině tituloval „*svatosvatý kostel, hlava celé provincie*“, měla při západním průčelí v ose hlavní lodi křestní kapli, možná uchovávací památné svatoklimentské zasvěcení. Hmotným i duchovním přenesením tradice po roce 1070 první kostel na Vyšehradě přestal sloužit svému účelu a byl nahrazen románskou bazilikou sv. Vavřince, která na tisíc let překryla jeho neobyčejné základy. ■

Radek Míka

>>> www.e-vsudybyl.cz/pocatky-nasi-statnosti

>>> www.boheminium.cz

Kostel sv. Kříže na půdorysu tetrakonchy v areálu Sázavského kláštera je možná pokračovatelem nejstaršího Vyšehradského kostela.

Právo na vzdělání

Listina základních práv a svobod v článku 33 stanoví, že „... každý má právo na vzdělání“. Jelikož jde o právo základní, musí být zaručeno všem bez rozdílu, tedy s vyloučením diskriminace v jakékoliv oblasti. Každý má právo na povinné a bezplatné základní vzdělávání, přístup ke vzdělávání a stejný přístup ke vzdělávacím institucím. Garantem poskytování služeb v oblasti vzdělávání je stát, a to jak v podobě tvorby legislativního rámce, tak jako zřizovatel vzdělávacích institucí.

Právním na bezplatné vzdělání však nelze rozumět, že by stát nesl veškeré náklady související se získáním příslušného vzdělání. Stát je povinen zejména nést náklady na zřízení škol, jejich provoz, údržbu apod. Naproti tomu další náklady na vzdělávání, jako jsou školní pomůcky a potřeby, si občané hradí sami, respektive v případě dětí jejich zákonní zástupci.

Přesto, že k otázce bezplatnosti vzdělávání byla a nadále je vedena bouřlivá debata, studium na veřejných školách nepodléhá v Česku poplatkové povinnosti, a to přesto, že neexistuje žádné ustanovení, ze kterého by vyplývalo právo na bezplatné vzdělávání na vyšších odborných či vysokých školách. Úplata za vzdělání je tak dosud upravena pouze na školách soukromých, s výjimkou překročení stanovené doby studia na veřejných vysokých školách, které je rovněž zpoplatněno.

Povinná školní docházka, která v tuzemsku trvá devět let, se vztahuje nejen na občany České republiky, ale rovněž na občany jiného členského státu Evropské unie a jejich rodinné příslušníky, dále na cizince, kteří zde mají trvalý pobyt, dlouhodobý pobyt nebo víza nad devadesát dní, azylanty a žadatele o azyl.

Vzdělání je považováno za jednu z nejdůležitějších hodnot, zajišťující rozvoj osobnosti, lepší orientaci ve světě, dobrou práci i společenský status. Vzhledem k tomu, že jde o právo, jako takové ho lze uplatňovat a domáhat se jeho ochrany pouze v mezích zákonů, jež toto právo provádějí. Nejvyšším článkem vzdělávací soustavy jsou v Česku vysoké školy, které mají působit jako centra vzdělanosti, poznání a tvůrčího myšlení. Pokud jde o právo přístupu na vysokou školu, je pak ústavně konformní výklad ten, že

přijímání ke studiu je podmíněno osobnostními předpoklady uchazeče a ekonomickými možnostmi společnosti. Způsobilost uchazeče být přijat ke studiu na vysoké škole se ověřuje zpravidla přijímací zkouškou, podmínky pro přijetí schvaluje akademický senát fakulty. Přes určitou autonomii vysokých škol v tomto směru je třeba uvést, že rozhodování o přijetí uchazeče ke studiu, stejně jako rozhodování o právech a po-

vinnostech studentů, je výkonem veřejné moci, kdy ze strany vysokých škol je rozhodováno o veřejných subjektivních právech uchazečů a studentů ve správním řízení a jednotlivé akty vysokých škol jsou přezkoumatelné ve správním soudnictví.

Jak se ukázalo v minulosti, soudní spory v oblasti vzdělávání nejsou ničím výjimečným. Tím se jen potvrzuje, že být je právo na vzdělání ústavně zaručeno, je třeba se jeho řádného poskytování v určitých případech domáhat soudní cestou. Nezbývá tak než doufat, že prostředky k jeho vymožení nebudou „pouze právem“, ale samozřejmostí. ■

JUDr. Lucie Kolářová,
Advokátní kancelář Vácha & Kolář

>>> www.vacha-kolar.cz

NOVOMĚSTSKÝ PIVOVAR

Novoměstský restaurační pivovar je ojedinělou **gastronomickou raritou** v centru Prahy

Cellková kapacita je **400 míst** v atraktivních rozsáhlých prostorách.

Vlastní **výroba 11° piva** – kvasnicový nefiltrovaný světlý a tmavý ležák

Prohlídka pivovaru s odborným výkladem

Vynikající **typicky česká** a mezinárodní kuchyně

Pivní večery s živou hudbou

Bohatá nabídka **menu** pro turistické skupiny

Otevřeno denně

Po–Pá 10.00 – 23.30

So 11.30 – 23.30

Ne 12.00 – 22.00

Novoměstský pivovar s.r.o.

Vodičkova 20, 110 00 Praha 1

tel./fax: 222 232 448,

222 231 662, 602 459 216

e-mail: sales@npivovar.cz

www.npivovar.cz

Školící středisko Centra andragogiky v Hradci Králové

pronajímá své atraktivní bezbariérové výukové prostory pro realizaci seminářů, workshopů, školení, manažerských a prezentačních jednání, konferencí, teambuildingových aktivit a dalších akcí. Středisko má pět učeben o kapacitě až 25 míst (dle stolového uspořádání), konferenční místnost s až 80 místy a počítačovou posluchárnu s 16 pracovními stanicemi. Disponuje i mobilní počítačovou učebnou, s níž zajíždí do firem klientů. Standardní vybavení školících prostor zahrnuje flipcharty, elektrická plátna, projektor s variantním připojením, laserová ukazovátka, interaktivní tabule + eBeam, vizualizéry, AV pera, hlasovací zařízení a ozvučení. K dispozici je servis recepce (multifunkční tiskárna A3, laminátor, vazačka dokumentů), zabezpečení občerstvení (od coffee breaku až po komplexní catering). Centrum andragogiky v případě požadavku zajišťuje i ubytování v nedalekém penzionu. Parkování přímo u školícího střediska je zdarma.

O podnikání, snech a osobním rozvoji

PhDr. Marie Jírů je podnikatelkou, majitelkou jednoho z nejúspěšnějších vzdělávacích center v Česku, Centra andragogiky, které získalo řadu ocenění. Především je ale matkou. Podívejme se na podnikání, překonávání překážek a na životní zkušenosti očima jedné z nejinspirativnějších žen v České republice.

Marie Jírů s dcerami Nikol a Nell

Na začátku byl sen, který se stal reálným základem, na němž jsem mohla stavět. Snít nestačí, avšak přišly a jistě ještě přijdou chvíle, kdy si člověk říká, zda ta tvrdá práce nebyla marná. A právě ty sny mi připomněly, že i ten nejtěžší moment v životě musí jednou skončit. Sny mi znovu ukázaly, proč jsem začala. V oblasti vzdělávání jsem působila již řadu let, rozhodla jsem se proto na něm postavit své podnikání a v roce 2006 jsem založila vzdělávací a poradenské centrum –

Centrum andragogiky. Touhu a sny šly ještě dál, v pronajatých a malých prostorech jsem cítila, jako by mi utíkalo mnoho příležitostí. Začala jsem proto plánovat velký projekt a v roce 2014 se to podařilo. Otevřeli jsme nové školící středisko, které bylo dokonce nominováno na „Stavbu roku“. Naše Centrum andragogiky dostalo svou vlastní tvář v podobě exkluzivních prostor s nejmodernějším vybavením. Tím se nám také otevřely nové obzory, možnosti a podnikatelské příležitosti. Najednou se z firmičky stal střední podnik. Tím to ale nekončí, další výzvy jsou před námi...

Snažím se svou práci a píli skloubit s výchovou a péčí o mou dvouapůlletou dcerku. Její starší sestra už má vlastní život a já věřím, že jako jsem předala své zkušenosti a životní moudra té starší, tak i ta mladší si ze mne vezme to nejlepší.

Snažím se být člověkem, který motivuje, předává zkušenosti a je vzorem nejen pro své děti, ale také své spolupracovníky. A hlavně chci pomáhat. Práce pro naši neziskovou organizaci „Šance na vzdělání“ je mou oblibou a srdeční záležitostí. Pomáháme osobám se zdravotním postižením nebo lidem po úrazu žít naplněný život.

Když to shrnu, není větší odměny než mít dobře fungující, plnohodnotný a vyvážený život, který se snažím udržet v rovnováze. Ale to víte, stále je co zlepšovat a konkurence nikdy nespí... ■

PhDr. Marie Jírů

»» www.centrumandragogiky.cz

*I zjedeme po jakéms tmavém šneku dolů,
a aj, v té bráně veliká síň plná mladého
lidu, a po pravé straně sedící zůřivý stařec
a držící v ruce veliký měděnný hrnec.
I viděl sem, an k němu všickni od brány
života přicházející přistupovali, a každý
do toho hrnce sáhna a cedulku s nějakým
písmem vytáhna, hned do některé ulice
města, jeden s radostí a výskáním běžel,
jiný s zármutkem a stýskáním, krouť se
a ohlédaje, šel.*

*I přistoupím blíž a nahlédnu některým
do těch cedulek a vidím, že tento vytáhl:
Panuj, jiný: Služ; tento: Rozkazuj, jiný:
Poslouchej; tento: Piš, jiný: Oř; tento:
Uč se, jiný: Kopej; tento: Sud, jiný:
Bojuj etc. I dívím se, co to jest. Všezvěd mi dí:
„Tu se povolání a práce rozdělují,
k čemu se kdo v světě potřebovatí dáti má.
Ten pak zprávce nad losy slove Osud,
od něhož každý do světa vcházející
instrukcí tím způsobem vzítí musí.“*

Jan Amos Komenský

A tak už pětasedmdesátý rok prezident Panevropské společnosti pro kulturu, vzdělávání a vědecko-technickou spolupráci Comenius Karel Muzikář píše, učí, soudí, bojuje etc. Že se mu to daří, ilustruje i obrovské množství gratulantů, kteří mu 2. února 2015 přišli blahopřát k narozeninám do pražské kavárny Slaviva. ■

»» www.comenius.cz

Karel Muzikář slavil narozeniny

Univerzita
Jana Amose Komenského
Praha

Vzdělávání dospělých

Sociální a mediální komunikace

Manažerská studia

Speciální pedagogika

Management cestovního ruchu

Bezpečnostní studia

a další bakalářské, magisterské,
doktorské a MBA programy

**Mezinárodní
jazykové
zkoušky
telc!**

**Studujte pro svoji
budoucnost**

www.ujak.cz